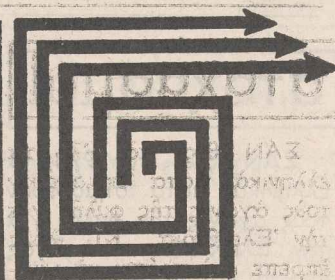

πορεία

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ • ΑΡ. ΦΥΛ. 10 • 15-30 ΝΟΕΜΒΡΗ 1976 • ΔΡΧ. 5

ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΖΕΙ

μ ν η μ η '73

Ποιό είναι το νόημα μιας έπετειού; Οι αναμνήσεις, οι πανηγυρισμοί, ή ευκαιρία για αντιπαράθεση στην κυβερνητική πολιτική, ή δυνατότητα για πολιτικό απολογισμό. Όλα αυτά. Ιδιαίτερα όμως ή 17 Νοέμβρη εκφράζει ένα πολιτικό αίτημα. Κραυγάζει απαιτώντας τη δικαίωσή της.

Υπάρχουν μέρες που αποκτώντας ένα ιδιαίτερο ιστορικό φορτίο ανυψώνονται σε σύμβολα. Η 17 Νοέμβρη πέρα από σύμβολο είναι μια πρόκληση για όλους. Για τις δημοκρατικές δυνάμεις, για την κυβέρνηση, για τους νοσταλγούς της δικτατορίας, για το παρακράτος.

Είναι πράγματι νωρίς για ψυχραιμες ιστορικές και πολιτικές εκτιμήσεις. Όποιος ισχυρίζεται ότι προσπαθεί ή ότι έχει κατορθώσει κάτι τέτοιο απλά και μόνο πλανιέται. Δεν είναι αυτή ή πρόθεσή μας. Μας ενδιαφέρει το μήνυμα εκείνων των ημερών όπως βγαίνει μέσα από τον «παράνομο» ραδιοσταθμό, μέσα από τις χειρόγραφες προκηρύξεις, από τα δακρυγόνα, τους πυροβολισμούς, τους νεκρούς.

Το συνηθισμένο πρόβλημα είναι ξεπερνώντας τον συναισθηματισμό να δει κανείς την πολιτική διάσταση των γεγονότων. Είναι λάθος όμως να ισχυριστεί κανείς πως και το συναίσθημα δεν είναι πολιτικό μέγεθος. Έτσι το μήνυμα αυτό γίνεται πολιτικό αίτημα, λαϊκή απαίτηση, στόχος.

Είναι το αίτημα για στέριωμα και πλάτεια της Δημοκρατίας. Για Δημοκρατική ομαλότητα. Είναι ή απαίτηση για ένότητα, για συσπείρωση

των λαϊκών δυνάμεων. Είναι ή ανάγκη για επαγρύπνηση, για αντισώματα έναντια σε κάθε ύποτροπή. Είναι ή απαίτηση για δικαιοσύνη. Για κοινωνική προκοπή.

Σ' αυτά αντιπαρατίθεται μια αντίθετη πραγματικότητα. Το πισωγύρισμα της αποχουντοποίησης. Η άθωωση των βασανιστών. Η έδραλωση του μονοκομματικού κράτους της δεξιάς. Η αντεργατική νομοθεσία. Η αντιλαϊκή οικονομική πολιτική. Ο στείρος εξωτερικός προσανατολισμός σε σχέση με τα καυτά έθνικά ζητήματα. Η προσκόληση στους «συμμάχους» και στα ίδια ξεπερασμένα σχήματα. Τα ίδια στεγανά. Οι ίδιοι ίσως κίνδυνοι. Επιπλέον ή βασιλοχουντική συμμαχία. Το παρακρατικό όργιο. Η ένσωμάτωση των φασιστικών στοιχείων στον κρατικό μηχανισμό. Το ξεθάψιμο Μεταξικών νόμων και ή καταπάτηση του Συντάγματος, του ίδιου του συντάγματος της «Νέας Δημοκρατίας» με αστυνομικές απαγορεύσεις συμπληρώνουν κάπως την εικόνα μαζί με το ιδίωμα και την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα.

Απ' την άλλη πλευρά ή πολυδιάσπαση και ή απομόνωση των προοδευτικών δυνάμεων. Η ισοπεδωτική νοοτροπία στις πολιτικές εκτιμήσεις. Ο ανταγωνισμός συγγενών πολιτικά και ιδεολογικά χώρων.

Η ίδια περίπου κατάσταση στους πρωτογενείς Δημοκρατικούς θεσμούς. Έλεγχόμενη κυβερνητική ΓΣΕΕ. Ανύπαρκτος αγροτικός συνδικαλισμός. Και το φοιτητικό κίνημα χωρίς να έχει βρει τον πολιτικό του έαυτό, χωρίς να έχει ακόμη προσαρμοστεί στις διαμορφούμενες συνθήκες, μ' ένα σω-

• ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 7η ΣΕΛ

Β' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ»

Έγινε στην Αθήνα από 5 μέχρι 9 Νοέμβρη το Β' Πανελλήνιο Συνέδριο της σπουδαστικής παράταξης «Δημοκρατική Πορεία». Το συνέδριο είναι το αποκορύφωμα της οργανωτικής δομής και της Δημοκρατικής λειτουργίας της παράταξης. Η «Δημοκρατική Πορεία» είναι ή πρώτη σπουδαστική κίνηση που μέσα από ένα συνέδριο έπεξεργάζεται τις θέσεις της, χαράζει τη γραμμή της και εκλέγει τα όργανα που έχουν την ευθύνη της έκφρασης των θέσεων της καθώς και του συντονισμού της σε πανελλήνια κλίμακα.

Η ιδεολογική βάση της «Δ. Π.», ό Δημοκρατικός Σοσιαλισμός, μαζί με την ύπαρξη έσωτερικών, δημοκρατικά εκλεγμένων, οργάνων αποτελούν τις δυο πιο σημαντικές έγγυήσεις της αὐτονομίας της παράταξης.

Το συνέδριο άσχολήθηκε, α-ναλύοντάς τα σε βάθος και ύ-

πεύθυνα, με όλα τα προβλήματα που απασχολούν το φοιτητικό κίνημα τόσο μέσα στον ιδιαίτερο χώρο δράσης του, όσο και στο γενικότερο πολιτικό χώρο.

Στην ημερήσια διάταξη υπήρχαν εκτός από τον απολογισμό και την κριτική των οργάνων, τα θέματα της πολιτικής κατάστασης σαν πλαίσιοι δράσης ή του Φ. Κ., της παιδείας, της φυσιογνωμίας, της κριτικής, των προοπτικών, της ένότητας και της αυτονομίας του φοιτητικού κινήματος καθώς και της θέσης της «Δ. Π.» μέσα στο Φ. Κ.

Το συνέδριο μ' ιδιαίτερη σοβαρότητα αντιμετώπισε τα όργανωτικά και πολιτικά προβλήματα που δημιουργήσε ή άπρόκαλυπτη επέμβαση παλααιοκομματικών και παραοργανωτικών κύκλων της ΕΔΗΚ, με στόχο τη χαλιναγωγή της παράταξης. Η επέμβαση αυτή μεθοδεύτηκε

με μια σειρά από αντικαταστατικές και αντιδεοντολογικές ενέργειες συναδέλφων. Η κατάσταση που δημιουργήθηκε ήταν πράγματι δυσάρεστη. Η αντίληψη που εξέφρασαν οι συνάδελφοι ΕΔΗΚ δεν είχε καμιά σχέση με τη λογική της παράταξης για τους μαζικούς χώρους και το φοιτητικό κίνημα ειδικότερα. Ιδιαίτερη βαρύτητα δόθηκε στο θέμα της ένότητας και της αυτονομίας του φοιτητικού κινήματος που περνάει κατά μεγάλο μέρος μέσα από την ένταξη των παρατάξεων στη λειτουργία του κινήματος.

Η «Δημοκρατική Πορεία», παράταξη των Δημοκρατών Σοσιαλιστών σπουδαστών, ανανεωμένη από τις διαδικασίες του συνεδρίου τάσσεται μ' όλες της τις δυνάμεις στον άγώνα του φοιτητικού κινήματος για Δημοκρατική Παιδεία, για Δημοκρατική Ελλάδα.

στοχασμοί

ΣΑΝ χθές, τὸ 1973, τὰ ἑλληνικὰ νιάτα σημάδεψαν τοὺς ἀγῶνες τῆς φυλῆς γιὰ τὴν Ἑλευθερία. Κι' ὅπως ἔπρεπε καὶ πρέπει νὰ γίνεται, μπήκαν μπροστά, ν' ἀποτιναχθεῖ ὁ ζυγός. Οἱ ρωγμές, ποὺ πάλι ἀπ' αὐτοὺς ἔχουν ἀνοίξει, μεγάλωσαν, ἔγινε ὁ σεισμός καὶ γκρεμίστηκαν στὰ τάρταρα ὅσοι τῆς δουλείας ἔχουν γίνει οἱ οἰκοδόμοι. Στὸ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ, ἦταν τὸ ἐπίκεντρο τοῦ σεισμοῦ κι' ἦταν πολλῶν βαθμῶν σεισμός, ἀπ' αὐτοὺς ποὺ δὲν μπορεῖ ν' ἀφήσουν τίποτε ὄρθιο. Ἐτοιμόρροπο, στάθηκε κάμποσο τὸ οἰκοδόμημα, συνεχῶς ψυχραγώντας. Μετὰ ἀπὸ 246 μέρες ἔγινε συντρίμια. Ἡ χαραυγὴ τῆς Ἑλευθερίας φέγγισε στὶς 17 Νοεμβρίου 1973. Ὁλόχαμπρη ξημέρωσε στὶς 23-Ἰουλίου 1974. Στοὺς λίγους ἀνήκει ἡ παλληκαριά, σ' αὐτοὺς, ποὺ μὲ μόνο ὄπλο τὴ ψυχὴ τους,

ἀντιμετώπισαν τὰ τάνκς. Ἀλλὰ μετὰ τὴ μάχη δρέθηκαν ὅλοι γενναῖοι. Χιλιάδες οἱ δαφνοκλέφτες, ἐνῷ ξέρουμε ὅτι οἱ γενναῖοι ἦταν ὅσοι κλείστηκαν στὸ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ, ποὺ εἶναι πιά σύμβολο ἱερό. Ἐκεῖ, τότε, χρειάζονταν ἡ ἀψήφιση τοῦ κινδύνου. Ὁ μεγάλος ἔρωτας τῆς Ἑλευθερίας. Ὁ ἀνυπόταχτος ἄνθρωπος. Ἡ εὐλάβεια τοῦ «χτὲς» τῶν Ἑλλήνων, ποὺ οὔτε σὲ ξένους οὔτε σὲ ντόπιους τυράννους σκύβουν τὸ κεφάλι, οὔτε πουλᾶνε τὴν ψυχὴ. Τώρα, γιὰ νὰ στεριώσει τοῦ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ, τὸ δημιούργημα, τὸ αἱμάτινο ἔργο, ἄς βλέπουν ὅλοι οἱ νέοι μας, στὰ κάγκελα τοῦ Πολυτεχνείου, ὅχι μόνο τὸ φονικὸ τάνκς, ἀλλὰ καὶ τὸ γέρο Κολοκοτρώνη, ποὺ τοὺς φωτίζει ἀπὸ τὴ Πνίκα: «παιδιά μου, τώρα, «φρόνιμη ἑλευθερία» γιὰ νὰ τὴν κατωχυρώσετε μιὰ γιὰ πάντα καὶ νὰ μὴ φύγει ποτὲ ἀπὸ τὴν Πατρίδα της»...

(«Παρατηρητής» 18/11/76)

μεσα απο τη συνταξη

Αισθανόμαστε ἰδιαίτερη χαρὰ γιὰτὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ φύλλο ἡ ἐφημερίδα μας παύει νὰ εἶναι στενὰ «Γιαννιώτικη» καὶ φιλοξενεῖ συνεργασίες συναδέλφων κι ἀπὸ ἄλλες Πανεπιστημιούπολεις. Ἡ συντακτικὴ ἐπιτροπὴ διευρύνθηκε κι ἔτσι καλύπτει ὅλες τὶς πόλεις ποὺ ἔχουν Πανεπιστήμια.

Βέβαια τὰ γνωστὰ μέχρι τώρα προβλήματα, ποὺ ἀντιμετωπίζει κάθε φοιτητικὸ ἔντυπο, τώρα θὰ γίνουν ἀκόμα περισσότερα. Ἐπίσης ὁ κύκλος τῶν εὐθυνῶν μας γίνεται ἀκόμα μεγαλύτερος μιὰ καὶ τώρα θὰ καλύπτουμε ὅλα τὰ Πανεπιστήμια.

Ἐχουμε ἐμπιστοσύνη ὅμως στὶς δυνάμεις μας καὶ στὶς δυνάμεις ὅλων τῶν συναδέλφων ποὺ πλαισιώνουν τὴ συντακτικὴ ἐπιτροπὴ καὶ θὰ προχωρήσουμε καὶ σ' αὐτὸ τὸ καινούργιο μας τόλμημα.

Πιστεύουμε στὴ συμπαράσταση ὅλων τῶν συναδέλφων σ' ὅλα τὰ Πανεπιστήμια γιὰ μιὰ προσπάθεια πλατειᾶς διάδοσης τῆς ἐφημερίδας μας. Ἐμεῖς θά-μαστε πάντα στὶς ἐπάλξεις ὅπως καὶ πρῶτα προσπαθώντας γιὰ σωστὴ ἐνημέρωση, ἀνάλυση τῶν γεγονότων στὴν οὐσία καὶ ἀγωνιστικὴ παρουσία.

Τονίζουμε γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ πὼς οἱ στήλες μας εἶναι ἀνοιχτές γιὰ ὅσους συναδέλφους ἢ καὶ ἄλλους πολίτες θέλουν νὰ ἐκφράσουν τὴ γνώμη τους καὶ ζητᾶμε ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστες μας μὲ τὶς ὑποδείξεις καὶ τὴ συνεργασία τους νὰ βοηθήσουν νὰ διορθώσουμε τὶς τυχόν ἐλλείψεις καὶ ἀτέλειες ποὺ πιθανὸν νὰ ὑπάρχουν.

Ἐμεῖς «μέσα ἀπὸ τὴ σύνταξη» θὰ διατηροῦμε πάντα ἀνοιχτὸ τὸ παραθυράκι τῆς στήλης αὐτῆς ἐπικοινωνώντας ἄμεσα μαζί σας καὶ μεταφέροντάς σας τὶς σκέψεις μας καὶ πολλὰ φορὲς —γιατὶ ὅχι— καὶ τὰ προβλήματά μας καλώντας σας νὰ τὰ λύσουμε μαζί γιὰ νὰ προχωρήσει σωστὰ ἡ ἐφημερίδα αὐτὴ — ἡ ἐφημερίδα σας.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

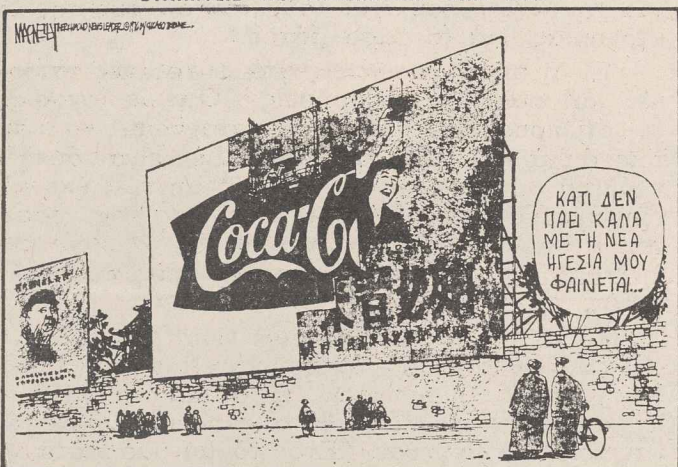
ΠΟΙΗΣΗ

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

Ἡ σιδερένια πόρτα. Μιὰ μεγάλη σημαία, γαλανόλευκη. Καὶ τὰ κάγκελα τῆς λευτεριάς. Μιὰ φυλακὴ λεύτερη. Μιὰ λευτεριά φυλακισμένη. Τὰ παιδιά, μὲ τὰ μάτια κόκκινα ἀπ' τὴν ἀγρύπνια, γαντζωμένα στὰ κάγκελα τραγουδοῦν καὶ περιμένουν. Τὸ σιδερένιο σερπετό, σέρνεται στὴν ἄσφαλτο. Χριστὸς Ἀνέστη, ἀδέρφια!!! Ἡ πόρτα ἔπese... Μυρίζει αἷμα κι ἀνοιξη! Νοέμβρη μῆνα...

ΣΠΥΡΟΣ ΖΟΥΡΓΙΑΣ

ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΤΩΝ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΩΝ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ

πορεία

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΠΥΡΣΙΝΕΛΛΑ 1- (Μέγαρο Τιτάνια) ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Συντάσσεται ἀπὸ Ἐπιτροπὴ

Υπεύθυνος Σύνταξης: ΧΡ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ

Τυπώνεται στὰ Τυπογραφεῖα

Γ. ΔΟΥΒΑΛΗ — Ε. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ — Κ. ΠΑΣΧΑΛΗ

28ης Ὀκτωβρίου 14 — Γιάννενα — Τηλ. 20.544

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ

Φοιτητικὴ	Δρχ. 150
Ἰδιωτῶν	» 200
Φιλίας	» 500

Β' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ Π.Σ.Π "ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ,"

ανακοινώσεις ♦ αποφασείς ♦ ψηφίσματα

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ
ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ
ΤΗΣ Π.Σ.Π.
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ

Τελείωσαν χθές οι εργασίες του Β' Πανελλ. Συνεδρίου της Δημοκρατικής Πορείας. Παρά την προσπάθεια σαμποταρίσματος απ' την ΕΣΔΗΝ (ν. της ΕΔΗΚ), η πλειοψηφία των δικαιουμένων συνέδρων συμμετείχαν στις διαδικασίες και μόνο μία μειοψηφία διαφώνησε «πολιτικά» και απέιχε.

Το Συνέδριο, αφού τίμησε με ενός λεπτού σιγή τον 'Αλ. Παναγούλη, ασχολήθηκε με το θέμα της πολιτικής κατάστασης στην Ελλάδα και το θέμα της Παιδείας και του Φοιτ. κινήματος. Πάνω σ' αυτά έγιναν έκτενεις αναλύσεις και ψηφίστηκαν συγκεκριμένες αποφάσεις, πολιτική και συνδικαλιστική, που θα δημοσιευθούν αύριο. 'Ακόμη το Συνέδριο ασχολήθηκε με έσωτερικά θέματα—απολογισμούς και τροποποίηση 'Οργανωτικού' ειδικότερα εξέτασε την κατάσταση που δημιουργήθηκε απ' τις παλαιοκομματικές παρεμβάσεις της ΕΣΔΗΝ και αποφάσισε την διαγραφή των 'Αντωνιάδη, Καπιτσαλά, Κάππου, Γ. Παμπά, Λ. Παμπά και επέβαλε μομφή στους Γιαννούση, Δρογκάρη, Κανακάρη, Κανελλακόπουλο,

Κουτούζη, Λεφεντάριο, έκτιμώντας τα διαφορετικά κινήτρα τους.

'Ακόμη εξέδωσε ειδικά ψηφίσματα για την αυτονομία και την ενότητα στο Φ.Κ.

Τέλος ψήφισε την νέα Κεντρική 'Επιτροπή της Παράταξης, που εξέλεξε την 'Εκτελεστική Γραμματεία, αποτελούμενη απ' τους Β. Βενιζέλο, Χ. Μακρυγιώργο, Σ. Μιχαήλο, Χ. Ταγαρά, Δ. Ταυλάριο.

'Η 'Εκτελ. Γραμματεία

* ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

Το Συνέδριο της Δημοκρατικής Πορείας, που εκφράζει τους Έλληνες σοσιαλιστές φοιτητές, διακηρύσσει την απόφαση της Παράταξης ν' αγωνισθώ στο πλευρό του λαϊκού κινήματος και του φοιτητικού κινήματος ειδικότερα στις δύσκολες στιγμές που αντιμετωπίζει σήμερα η χώρα.

Στά δυόμισι χρόνια που πέρασαν σχεδόν απ' την αλλαγή του 'Ιούλη '74, και παρά τα λίγα και αδέσβαια βήματα που έγιναν στην αρχή, ούτε η δημοκρατία έχει στερηθεί στη χώρα μας, ούτε η ιμπεριαλιστική απειλή έχει μειωθεί. 'Η ουσιαστική απαλλαγή των χουντικών και η αδυναμία της κυβέρνησης ν' απομακρυνθώ απ' τις ΗΠΑ υπονομεύουν και τον εκδημοκρα-

τισμό και την εθνική ανεξαρτησία της χώρας. 'Ενα αντιδημοκρατικό Σύνταγμα κατοχύρωσε την κυβέρνηση στην κομματικοποίηση του κρατικού μηχανισμού και στην προσπάθεια φίμωσης όλων των αντιπολιτευόμενων κι ένα πλέγμα φαινών και παρασημασμένων συμφωνιών με τις Η. Π.Α. και το ΝΑΤΟ αποκλείει την χάραξη μιας εθνικής εξωτερικής πολιτικής και διευκολύνει την ύπαταγή μας στις ατλαντικές πιέσεις.

'Απ' την άλλη δεν έχει ακόμη εκπληρωθεί η προσδοκία του λαού για την δημιουργία ενός μεγάλου σοσιαλιστικού κόμματος που θα συσπειρώσει τον ελληνικό λαό στην προσπάθεια της σοσιαλιστικής αλλαγής.

Οι Έλληνες σοσιαλιστές φοιτητές διακηρύσσουν την απόφασή τους ν' αγωνιστούν

—για τον εκδημοκρατισμό της χώρας και ιδιαίτερα την διάλυση των παρακρατικών και φασιστικών μηχανισμών—για την αποχώρηση απ' το ΝΑΤΟ και την διάλυση των ξένων βάσεων

—για την μετατροπή της Ε. Ο.Κ. των μονοπωλίων στην Εύρωπη των λαών

—για τον εκδημοκρατισμό της παιδείας και την θέση της στην υπηρεσία του λαού κι

όχι των μονοπωλίων—για το χτίσιμο του ενιαίου σοσιαλιστικού φορέα που θα φέρει στη χώρα μας την μεγάλη κοινωνική αλλαγή, τον σοσιαλισμό.

'Ακόμη διαδηλώνουν την συμπαράστασή τους στους λαούς της Χιλής, της 'Ισπανίας και της Ταϊλάνδης που αγωνίζονται ενάντια στο φασισμό και σε κάθε δημοκρατικό προοδευτικό κίνημα σε οποιαδήποτε γωνιά της γης κι αν γίνεται.

Τέλος υπόσχονται την ενεργότερη δυνατή συμπαράσταση στον αγώνα του Κυπριακού λαού ενάντια στον τουρκικό σωβινισμό και τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό, για την κατοχύρωση της εθνικής ανεξαρτησίας και της λαϊκής κυριαρχίας του.

★
ΑΠΟΦΑΣΗ ΣΤΗΝ
ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟ
ΦΟΙΤ. ΚΙΝΗΜΑ

I

I. 'Η περάστια σημασία της Παιδείας φαίνεται μέσα από τον συσχετισμό της με το κυρίαρχο οικονομικό, κοινωνικό και πολιτικό σύστημα και ιδιαίτερα αν συσχετίσουμε την παιδεία με την παραγωγική διαδικασία και την κυρίαρχη ιδεολογία.

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 8η ΣΕΛ.

Συνέντευξη με τον ΓΙΩΡΓΟ ΒΕΡΝΙΚΟ μέλος της
Συντον. 'Επιτροπής στην κατάληξη του Πολυτεχνείου

ΕΡ.: Ποιά σημασία έχει η εξέγερση του Πολυτεχνείου από την σημερινή σκοπιά;

ΑΠ.: Το Πολυτεχνείο αποτελεί το επιστέγασμα της πάλης του λαού μας που έγινε ενάντια σε μια στεγνή ξενόκνητη δικτατορία. 'Ο αγώνας του Πολυτεχνείου, αγώνας ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τον φασισμό, απογύμνωσε τη χούντα από κάθε προσωπείο, έδειξε για άλλη μια φορά την κενότητα της ιδεολογίας των φασιστών, κενότητα που μπορεί να καλυφθεί μόνο πίσω από την ώμη βία, τη βία των τάνκς και των δολοφόνων. 'Ο ένωμένος αγώνας του λαού μας σ' ένα αντιδικτατορικό μέτωπο, έδειξε ότι είναι απορροισμένος να μην κάνει υποχωρήσεις σε ψευτοφιλελευθερισμούς. 'Ανάγκασε τις δικτατορικές δυνάμεις να παίξουν το «σκληρό» χαρτί μετά την αποτυχία του «μετριοπαθούς». 'Αλλά πλέον ήταν σίγουρο ότι η αποτυχία και του «σκληρού χαρτιού» θα έφερνε και την όριστική κατάρρευσή τους.

ΕΡ.: Ποιές πολιτικές δυνάμεις συμμετείχαν στο Πολυτεχνείο, τι νόημα δίνανε και υπήρξε καμιά που να υπερίσχυε;

ΑΠ.: 'Ολες οι αντιδικτατορικές δυνάμεις συμμετείχαν στο Πολυτεχνείο. 'Οπως ανέφερα και προηγούμενα ο αγώνας ήταν για να πέσει η χούντα και οι μηχανισμοί που την στήριζαν, καθώς και η διατράνση της αντίθεσης, κύρια της νεολαίας μας, στον ιμπεριαλισμό και το φασισμό και η προβολή του κινήματός μας για ψωμί — παιδεία — ελευθερία.

Φυσικά πολλές μισοοργανωμένες μειοψηφίες προσπάθησαν να περάσουν την δική τους γραμμή και να δώσουν το δικό τους νόημα σ' όλη την εκδήλωση. Οι προσπάθειές τους, εξωπραγματικές, άφελές και πολλές φορές ευάλωτες σε προβοκατορισμό δεν βρήκαν ανάλογη απήχηση στις πλατειές μάζες των συμμετεχόντων. Περίτρανα τελικά επεκράτησαν οι κοινής αποδοχής θέσεις. Το Πολυτεχνείο ανήκει σ' όλες τις δημοκρατικές δυνάμεις και ο καθένας μπορεί να προβάλει τη συμμετοχή του, να το «αισθάνεται δικό του». 'Η δική μας παρουσία ήταν σημαντικότερη και συνέτεινε σημαντικά στη διαμόρφωση της κοινής γραμμής.

ΕΡ.: Τι επιπτώσεις έχει για τις σημερινές πολιτικές εξελίξεις;

ΑΠ.: Το Πολυτεχνείο έβαλε ανεξίτηλα την σφραγίδα του στη νεώτερη ιστορία μας. Σήμερα είναι ένα όροσημο του οποίου οι επιπτώσεις είναι έκδηλες. 'Η συνεργασία σε πολλές εκδηλώσεις των νεολαίων, οι κοινές πολιτικές θέσεις που κατά καιρούς έχουμε υπογράψει οι εκπρόσωποι αυτών των νεολαίων, είναι αποτέλεσμα της αντιδικτατορικής ενότητας που εκφράστηκε κυρίαρχα στο Πολυτεχνείο. Το Πολυτεχνείο έδωσε μεγάλη ήθικη στους διεκδικητικούς αγώνες του λαού μας, της νεολαίας του και του φοιτητικού κινήματός του. Για τους παραπέρα αγώνες μας, μάς καθοδηγεί και αποτελεί σύμβολο για ενότητα και αγώνα.

ΤΑ «ΝΕΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΗΘΗ» ΤΗΣ Ε.Σ.ΔΗ.Ν

● 'Η αποδέωση του ψέμματος και του παλαιοκομματισμού

Τις μέρες αυτές που γιορτάζουμε την επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, η σκέψη μας γυρνά τρία χρόνια πίσω. Και θυμόμαστε... Τις ήρωικές στιγμές, τα νέα παιδιά που πρόβαλαν τα στήθια τους μπροστά στα τάνκς της λαομίσσητης χούντας, τα συνθήματα, τα αίματα, τις φυλακές...

Θυμόμαστε ακόμα και την μεθοδολογία της χούντας: ψέμμα, διαπρέδωση, τρομοκρατία, βία. Πόσοι λίγοι έδωσαν οι νεκροί, πόσο ανεύθυνοι και κατευθυνόμενοι οι «ελάχι-σμοι» πρωταίτιοι, με πόση «περιφρόνηση» αντιμετώπιζε ο λαός τους ήρωες του Πολυτεχνείου και πόση «μεγάλη έμπιστοσύνη» έτρεφε στους «Έπαιναστές» της χούντας!

Γιατί τα σκέφθηκα όλα αυτά; Γιατί πήρα στα χέρια μου ένα φυλλάδιο που τιτλοφορούνταν «Δημοκρατική Παρεία» και διάβασα ένα άρθρο με τον τίτλο «άνευθυνότητες». Και δεν σάς το κρύβω ότι η σκέψη μου πήγε εκεί.

Όχι βέβαια γιατί αισθάνθηκα σαν ήρωας του Πολυτεχνείου επειδή αντιμετώπισθηκα όπως αντιμετώπισθηκα από τους συντάκτες του παραπάνω φυλλαδίου, ούτε γιατί οι τελευταίοι είναι παρόμοιας ύψης με τους αντίστοιχους συντάκτες των ρόδιων «κυβερνητικών» ανακοινώσεων του Σταματόπουλου και του Ζουριαντζή... 'Αλλά αυτή η μεθοδολογία! Πόσο μοιάζει! ψέμμα, διαπρέδωση, κατασκοπική εργασία. Γιατί η χούντα κατέφευγε σ' αυτά; Πρώτον γιατί ήξερε και η ίδια ότι είχε άδικο.

Δεύτερον γιατί ήξερε ότι δεν θα έπειθε κανένα άνθρωπο που είχε στοιχειώδες μυαλό ή σποι χειώδη γνώση των πραγμάτων.

Τρίτον γιατί πίστευε ότι ίσως έπειθε κάποιο αφελή, πιστή στην «ιδεολογία» του Γκαίμπελς: «Συκοφαντείτε, συκοφαντείτε και στο τέλος κάποιος θα πεισθί!»...

Την ίδια ακριβώς μεθοδολογία πήγαν να εφαρμόσουν και τα μέλη της ΕΣΔΗΝ σπουδάζουσας, συντάκτες του φυλλαδίου. Με μία μόνο διαφορά: ότι από τους τρεις λόγους που προανέφερα, μόνο οι δύο πρώτοι ισχύουν. Ήταν λάθος σπών τρίτο. Γιατί, μία και άπειθύνονται σ' ενοχλητές, το ποσοστό των αφελών φοιτητών είναι εξαιρετικά μικρό, όπως φαίνεται και από τον αριθμό αυτών που τους ακολουθούν και όπως θα φανεί από το ποσοστό αυτών που θα τους ψηφίσουν.

Γιατί η επανάληψη φράσεων που κάπου τις είδαν γραμμένες (από άλλους) και που δεν τις πολυκαταλαβαίνουν, όπως «παίζουν αντικειμενικά το παιχνίδι της δεξιάς», «μιοκομματικό κράτος», «αντιδραστική πολιτική της κυβέρνησης» δεν πείθει κανένα. Βλέπεις ο Χούτας, ο Γραμματίδης, ο Κοκέδης...

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ

'Αλλά ως έρθουμε στην πολιτική ουσία του θέματος. Παιός μπορεί να πιστέψει ότι τεχνικοί λόγοι, δηλαδή, ανεπαρκής προετοιμασία για την διεξαγωγή του Συνεδρίου που είχε από εξαμήνου προγραμματισθεί για τις 5-9 Νοέμβρη, οδήγησαν στην διάσπαση της «Δημ. Παρείας»; Κανένας υπεύθυνος άνθρωπος δεν μπορεί να

από ένα συνέδριο που κατά εύτυχη σύμπτωση, είχε σ' ανύποπτο χρόνο προδιορισθεί για τις 5-9 Νοεμβρίου.

Είχε μάλιστα ήδη κυκλοφορήσει εισήγηση με τους της Δ.Π. που ήταν ταυτοχρόνα και μέλος της κίνησης των 4 Βουλευτών, όπου είχε σειρά συγκεκριμένων προτάσεων για την διασφάλιση της ενότητας της Δ.Π. αφού πρώτα ανέλυε την αναγκαιότητά της.

Γιατί όμως η ΕΔΗΚ δεν θέλησε αυτή την συνύπαρξη στην ίδια παράταση των φοιτητών της με άλλους φοιτητές διαφορετικού φορέα, παρά τις διακηρύξεις του καταστατικού της Δ.Π. για την αυτονομία της και τα μέτρα διασφάλισής της; 'Εδώ μπαίνουμε στην ουσία του θέματος. Δεν θέλησε γιατί:

1) Ουδέποτε πίστεψε και η

οργιάζει. Μία απ' τις φράσεις που υπάρχουν εκεί, θέλησε να χρησιμοποιήσει την Δ.Π. σαν όργανο έσωκομματικής πίεσης. 'Ετσι προτίμησε να διασπάσει την παράταση για να έχει μαζί της τους λίγους άφοσιωμένους της, αδιαφορώντας βέβαια για την ενότητα και την δύναμη της παράταξης.

5) Τέλος ο χώρος της Δ.Π. απέτέλεσε και ένα χώρο διαμάχης των διαφόρων φραξιών της ΕΣΔΗΝ των αντιπολιτικών με της ΕΔΗΚ. 'Επρεπε να γίνει ανταγωνισμός άφοσιώσεως προς το κόμμα πέν παραιμένη μάλιστα του διορισμού του Κ.Σ. της ΕΣΔΗΝ.

'Η άποψη αυτή επαληθεύθηκε από τον διορισμό που πράγματι ακολούθησε και έδωσε την νίκη στην μάχη των όφικων, στους «σκληρούς» της υπόθεσης της Δ.Π.

Αυτοί είναι δυστυχώς οι θαυότεροι λόγοι που οδήγησαν στην διάσπαση και όχι φυσικά οι «τεχνικοί λόγοι». Τό πόσο επιπόλαια, κοντοπρόθεσμα και λαθεμένα σκέφτηκαν οι διάφοροι πρωταγωνιστές της «επιχειρήσεως διάσπασης της Δ.Π.» δεν θα άργησει να φανεί: Οι φοιτητικές εκλογές πλησιάζουν...

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΙΣ ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΕΣ ΤΗΣ ΕΣΔΗΝ

Παρ' όλον ότι τα επιχειρήματα που από μέρους της προβλήθηκαν δεν αντέχουν σ' καμμία λογική διεργασία, θα απαντήσω σ' αυτά προκαλώντας τους ταυτόχρονα να τα διαψεύσουν:

1) 'Η αναβολή ενός συνεδρίου που σύμφωνα με το καταστατικό μας είναι έτήσιο και αυτοδίκαιο ενώ μάλιστα έχει ήδη γίνει χρήση της δυνατότητας αναβολής απ' την Κ.Ε. το Πάσχα, φαντάζει σαν παράλογο γεγονός, αν φέρουμε το εξής παράδειγμα: 'Η έκλεγμένη απ' τον λαό Βουλή ενός κράτους που είναι σύμφωνα με το σύνταγμα υποχρεωμένη να αυτοδιαλυθεί σ' 4 χρόνια, μετά από 4 χρόνια αποφασίζει από μόνη της να δώσει σπών έαυτο της παράταση άλλων 3 π.χ. χρόνων! Και για να περιβάλει με νομιμότητα την πράξη της υποστηρίζει ότι έχει το δικαίωμα αυτό, να κάνει δηλαδή δικτατορία, γιατί σύμφωνα με το Σύνταγμα η Βουλή είναι το 'Ανώτατο όργανο του Κράτους!

Σεχνάβε βέβαια ότι το Σύνταγμα λέει ότι πρέπει κάθε 4 χρόνια να γίνονται εκλογές ή

Ποιός είναι ποιός

πιστέψει κάτι τέτοιο. Ποιά είναι η πραγματικότητα; Την λέμε καθαρά, χωρίς φόβο και πάθος: Κάπου, από κάποιο από τα παρακομματικά κέντρα λήψης αποφάσεων του κομματικού φορέα της ΕΔΗΚ ήρθε μία ομάδα στην τόν Συ νέδριο «ή γραμμή»:

'Η Δ.Π. πρέπει να διασπασθί. Προσπαθείτε: α κρατήστε τον τίτλο. Και επειδή είστε μειοψηφία και δεν μπορείτε να το πετύχετε αυτό στο Συνέδριο, αναβάλατέ το και διαγράψτε τους έστω και αντικαταστατικά.

Στην αρχή, ελάχιστα μέλη της ΕΣΔΗΝ άφωταλαντεύθηκαν σπών να χωνέψουν την «γραμμή». Και όταν την χώνεψαν για καλά, έβαλαν μπροστά την «επιχείρηση διάσπαση της Δ.Π.», με κάθε μέσο προς δόξαν των «δημοκρατικών διαδικασιών» και της «αυτονομίας» της παράταξης που ένα χρόνο πριν διακήρυξαν μαζί μας.

Για να κατανοήσετε περισσότερο το πρόβλημα, σάς αναφέρω ότι μετά την αποχώρηση των 4 βουλευτών από την ΕΔΗΚ, στην Δ.Π., συμμετείχαν φοιτητές μέλη δύο πολιτικών φορέων και ανεξάρτητοι. Για τον λόγο αυτό ήταν αναγκαία η οργανωτική προσαρμογή της παράταξης, όχι μόνο για άλλους λόγους που είχαν προέλθει από την λειτουργία της την χρονιά που πέρασε, αλλά για ένα επιπλέον λόγο: Για να διασφαλισθεί η ενότητα της παράταξης και να επικυρωθεί

ίδια και οι φοιτητές της στην αυτονομία των μαζικών χώρων έστω και αν η Δ.Π. το διεκήρυξε. Πάντα προσπάθησε να χρησιμοποιήσει την Δ.Π. σαν κλαδική της οργάνωση, σαν νεολαία της χωρίς επιτυχία. Γιατί, η αυτονομία φαντάζει σαν δούρειος ίππος έσωκομματικών σποιχείων, σαν μοντερνισμός ή σπών πιδό ακραία περίπτωση σαν «κομμουνιστικά πράγματα» όπως είπε ένας βουλευτής της!!

2) Κρίνοντας «έξ ιδίων» έβλεπε με μεγάλη καχυποψία το γεγονός ότι τα σπείλεη της και γενικά τα μέλη της που πρόσκεινται στην ΕΔΗΚ ήταν μειοψηφία (μεταξύ 1/4 έως 1/3 των μελών της παράταξης). 'Ετσι φοβήθηκε το χάσιμο του «έλέγχου» της παράταξης, γιατί η ίδια κάτι τέτοιο θα προσπαθούσε.

3) Οι δημοκρατικές διαδικασίες που πράγματι λειτουργούσαν στην παράταση θα επέτρεπαν την κάποια πολιτική αντιπαράθεση σπών πλαισία της Δ.Π. μεταξύ της ΕΔΗΚ και των υπολοίπων. Και ήξεραν πολύ καλά ότι από μια τέτοια αντιπαράθεση θα έχαναν τα στελέχη τους γιατί ήξεραν πόσο σαθρές και αντιδημοτικές είναι οι πολιτικές τους εκλογές, που δεν θα έπειθαν κανένα. 'Ετσι απέφασαν να κόψουν αυτό το ελεύθερο δέμα, που επειδή ακριβώς ήταν ελεύθερο, θα αποτελούσε ένα μέσο διαρροής στελεχών της ΕΔΗΚ.

4) Το έσωκομματικό παγκάδι στην ΕΔΗΚ συνεχίζει να

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 6η ΣΕΛ.

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

Στις εκδόσεις 'Αλμπίν Μισέλ κυκλοφόρησε πρόσφατα το τελευταίο έργο του καθηγητή της Πολιτικής 'Επιστήμης στο Παρίσι Μωρίς Ντυβερζέ, με τον τίτλο «'Ανοιχτό γράμμα στους Σοσιαλιστές». Στο βιβλίο του αυτό ο συγγραφέας εξετάζει τα διάφορα

προβλήματα του δημοκρατικού σοσιαλισμού, που τον αντιπαράτάσει και πρὸς τὴν Σοσιαλδημοκρατία και πρὸς τὸν πρωτόποιο τοῦ Σοβιετικοῦ Κομμουνισμού. Δίνουμε σποὺς ἀναγνώστες μας σήμερα τὸ κεφάλαιο πού ἀφορᾷ τὴν σύγχρονη Μαρξιστική ἀνάλυση.

Ἡ Δεξιά δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἰδεολογία, γιατί ὅλος ὁ κόσμος βλέπει, ἀγγίζει, ὑφίσταται τὸ ὑπάρχον καθεστῶς. Ἡ ἄριστερά ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἰδεολογία γιὰ νὰ δώσει τὴν εἰκόνα τῆς κοινωνίας πού θέλει νὰ οἰκοδομήσει. Ὁ Μαρξισμός τῆς ἐξασφαλίζει ἓνα γερό θεμέλιο πού δὲν δρέθηκε ὡς σήμερα ἰσάξιο του. Τὸ λάθος γίνεται ὅταν λησμονοῦμε ὅτι κάθε ἰδεολογία μᾶς δίνει ἓνα ὑποθετικό ὑπόδειγμα, πού ἐντάσσει ὠρισμένα μόνο στοιχεῖα τῆς πραγματικότητας, ἐνῶ ἡ κατάσταση πάντοτε ἀλλάζει. Εἶναι λάθος νὰ ὑψώνουμε τὸ ὑπόδειγμα αὐτὸ σὲ ἀλήθεια ἱερή, ἀμετάβλητη, καί πού δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τὴν θίξουμε. Μεταβάλλουμε ἔτσι τὴν ἰδεολογία σὲ ἰδεολατρία. Οἱ μαρξιστές ἔχουν κάνει αὐτὸ τὸ λάθος. Ἀρχίζουν τώρα σιγὰ σιγὰ μερικοὶ νὰ τὸ ἀναγνωρίζουν. Ἡ τεχνική τῆς σκέψης τους ἔμοιαζε γιὰ πολὺ καιρὸ μὲ τὶς μεθόδους τῶν σχολαστικῶν. Δὲν ἀναφέρονταν στὰ γεγονότα ἀλλὰ σὲ ὠρισμένα κείμενα τοῦ Μάρξ καί τοῦ Λένιν. Δὲν ὑποβάλλανε τὰ συμπεράσματά τους στὸ δοκιμαστήριον τῆς πείρας. Τὰ σύγκριναν πάντοτε καί μόνον σὲ νέες ἀναφορὲς τους στὸν Μάρξ καί τὸν Λένιν. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο τῆς κυκλικῆς σκέψης καταλήγανε σ' ἓναν κινουμένο σκοταδισμό. Τὰ τελευταῖα χρόνια ἀπομακρύνθηκαν ἀπ' αὐτήν, ὅμως οἱ παλιές συνήθειες μένουν ἰσχυρές.

Ο παραγωγικὲς δυνάμεις

Ἡ ἱεροσύνη τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων πού θεωροῦνται ἡ βάση ὅλων τῶν ἄλλων στοιχείων τοῦ κοινωνικοῦ συστήματος—θεσμοί, δίκαιο, ἀξίες, πολιτισμός, θρησκεία, ἰδεολογίες, αἰσθήματα κλπ—εἶναι ἓνα πολὺ καλὸ παράδειγμα τῆς Μαρξιστικῆς ἰδεολογίας. Γιὰ πολλές δεκαετίες ἐμπόδιζε νὰ ἀντιμετωπιστοῦν μὲ σοβαρότητα τὰ προβλήματα τῆς Δημοκρατίας, τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἐξουσίας, δηλαδή τὰ πολιτικὰ προβλήματα σὲ ἐποικοδόμημα πού προέρχονταν ἀπὸ τὴν βάση, ὅπως ὁ καπνὸς ἀπὸ τὴν φωτιά. Θὰ ἦταν ἀρκετὸ νὰ καταρῖνθαι ὁ καπιταλισμὸς καί τὰ ὑπόλοιπα θὰ ἔρχονταν αὐτόματα: ἡ πραγματική δημοκρατία, οἱ αὐθεντικές ἐλευθερίες, ἡ ἀναπόφευκτη ἰσότητα, τὸ τέλος τοῦ Κράτους, ἡ διαχείριση τῶν πραγμάτων, ἡ ἀδελφότητα, ἡ γενική ἀγάπη. Μιὰ ὥρα μὲρα ξύπνησαν μὲ τὸν Στάλιν καί τὰ στραπέδα σὲ ἀρχιπέλαγος τοῦ Γκουλάκ. Σκέφθηκαν τότε ὅτι ὅλα αὐτὰ θὰ ἦταν ἐπίσης «τυπικά», ἀφοῦ ἦταν κι' αὐτὰ κομμάτι ἐποικοδομήματος.

Ἄς ἐξηγηθοῦμε καλύτερα ἡ θεμελιώδης ἀρχὴ τοῦ Μαρξισμού ὅτι οἱ παραγωγικὲς δυνάμεις κάθε κοινωνίας καθορί-

ζουν τὶς σχέσεις πού γεννιῶνται μέσα σ' αὐτήν, ὅτι ἀποτελοῦν ἔτσι τὴν βάση κάθε κοινωνικοῦ συστήματος εἶναι ἀναμφισβήτητα σωστή. Οἱ ἰδεολόγοι τοῦ καπιταλισμοῦ τελικὰ τὴν υἱοθέτησαν κι αὐτοί, ἂν καί τὴν ἐκφράσαν μὲ διαφορετικὸ λεξιλόγιο. Ἀποβλέπουν κυρίως σὲ ἐπίπεδο τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων, πού τὶς ὀνομάζουν τεχνητὴ πρόοδος. Οἱ Μαρξιστὲς ἐπιμένουν σὲ κοινωνικὲς σχέσεις πού γεννοῦνται ἀπὸ τὶς παραγωγικὲς δυνάμεις καί κύρια στὸν ἀνταγωνισμό, πού ἀντιτάσσει τοὺς κατόχους τῆς μέσης παραγωγῆς μὲ τοὺς προλετάρειους πού διαθέτουν μόνον τὴν δύναμη τῆς δουλειᾶς τους. Αὐτὴ ἡ πάλη τῶν τάξεων κυριαρχεῖ σ' ὅλες τὶς κοινωνίες. Παίρνει διάφορες μορφὲς σύμφωνα μὲ τοὺς τύπους τῆς παραγωγῆς καί τῆς ιδιοκτησίας. Καί αὐτοὶ οἱ τελευταῖοι ὅμως ἐξαίρωνται ἀπὸ τὴν τεχνητὴ πρόοδος. Ὅπως τὸ εἶχε διατυπώσει ὁ Μάρξ μὲ τόσο ζωηρὸ χρώμα: «ὁ χειρὸς κίνητος μύλος μᾶς ἔχει δώσει τὴν φεουδαρχικὴ κοινωνία· ὁ ἀτμοκίνητος μύλος μᾶς ἔδωσε τὴν κοινωνία τοῦ βιομηχανικοῦ καπιταλισμοῦ».

Στὴ διάρκεια τοῦ 19ου αἰῶνα οἱ παραγωγικὲς δυνάμεις καί ἡ ἀτομικὴ ιδιοκτησία σὰν

μέσα τῆς παραγωγῆς φαίνονται νὰ ἔχουν παίξει τὸν ἀποφασιστικὸ ρόλο πού τοὺς ἀπέδωσε ὁ Μάρξ. Ἡ δεύτερη βιομηχανικὴ ἐπανάσταση ἀκολουθεῖτε ἀπὸ σημαντικὲς τεχνικὲς προόδους. Οἱ ἀναστροφὲς πού προέρχονται ἀπ' αὐτὴν πλήγουν προσωρινὰ τὶς ἐπιτεῦξεις τῆς γαλλικῆς ἐπανάστασης. Ἡ πολιτικὴ δημοκρατία εἶναι τότε «τυπική». Ἀργότερα, ὅσο ἀναπτύσσονται τὰ λαϊκὰ κόμματα, τὰ ἐργατικά συνδικάτα, ὁ σοσιαλιστικὸς τύπος καί ἡ δημόσια παιδεία πού ἐπιτρέπουν σὲ κατώτερες τάξεις νὰ ἀσκοῦν περισσότερο ἀποφασιστικὰ τὰ δικαιώματα πού διακηρύσσονται σὰν Σύντάγματα, ἡ πολιτικὴ δημοκρατία παίρνει περισσότερη ὑπόσταση.

Τὸ παράδειγμα τοῦ 19ου αἰῶνα δὲν φαίνεται νὰ μπορεῖ νὰ γενικευθεῖ. Παρουσιάζει ἓνα ἐξαιρετικὸ χαρακτηριστῆρα. Ἡ ἐξασθένιση τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων καί τῶν ἀριστοκρατικῶν ἀξιών ἔδωσε τὴν δυνατότητα νὰ βασίσει τὴν ἀρχὴ τοῦ κέρδους στὴ ζωὴ τῶν κυριάρχων τάξεων. Τὸ ἰδεολογικὸ σύστημα μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ ὡς ἐποικοδόμημα τῆς οἰκονομίας, γιατί ὑπάρχει σπὴν πραγματικότητά. Σποὺς περασμένους αἰῶνες δὲν συναντοῦμε πολλὲς παρόμοιες κατ'ἀσπάσεις. Ἡ παραγωγὴ τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν, τὸ χρήμα, ὁ πλοῦτος ἔπαιξαν πάντοτε ἓνα μεγάλο ρόλο στὴν ἱστορία, σπάνια ὅμως ἀνυψώ-

Μωρίς Ντυβερζέ

ἦσαν σπὴν θέση τῶν ὑπερτάτων ἀξιών, ὅπως συνέβηκε κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ 19ου καί 20ου αἰῶνα σὲ δυτικὲς κοινωνίες.

Στὴ βάση κάθε ἱστορικῆς κίνησης δρίσκουμε οἰκονομικοὺς συντελεστὲς πού συνδέονται μὲ τὴν ἀνάπτυξη τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων καί τὶς ταξικὲς θέσεις πού δημιουργοῦν. Αὐτοὶ ὅμως οἱ συντελεστὲς δὲν εἶναι πάντοτε οἱ πρωτεύοντες. Οἱ δομὲς τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς μᾶς ἐξηγοῦν τὴν οὐσία τῆς μεσαιωνικῆς κοινωνίας πού στηρίζεται σὲ θρησκευτικὲς πεποιθήσεις καί τὴν ἀντίληψη μιᾶς κληρονομικῆς τάξης ἀρκούν γιὰ νὰ ἐξηγήσουν τὴν οὐσία τῆς Μεταρρύθμισης τῶν διαμαρτυρομένων· Ἡ ἐξέλιξη τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων καί τῶν κοινωνικῶν τάξεων ἀρκούν γιὰ νὰ μᾶς ἐξηγήσουν τὴν πολιτιστικὴν ἐπανάσταση πού πραγματοποιήσε ὁ Ἀμένους Δ' τὸν 14ο

αἰῶνα π.χ. πού εἶχε ὅαν ἀποτέλεσμα νὰ ἀλλάξει τὴν θρησκεία τοῦ πιὸ θρησκευόμενου λαοῦ τοῦ κόσμου, ὅπως μᾶς λέει ὁ Ἡρόδοτος νὰ ἀναστατώσει τὴν ζωὴ του, νὰ μεταβάλλει τὴν τέχνη καί τὸν πολιτισμὸ του; Ὅλα αὐτὰ φαίνονται ἀμφίβολα, καί θὰ μπορούσαν νὰ πολλαπλασιάσουν παρόμοια παραδείγματα. Ἡ πολιτιστικὴ κρίση πού τὸν Μάιο τοῦ 1968 τὸ σφράγισε ἰδιαίτερα σημαίνει τὴν ἐπιστροφή σὲ μιὰ πιὸ κοινωνικὴ σχέση ἀνάμεσα στὴν οἰκονομικὴ «βάση» καί τὸ «ἐποικοδόμημα» σχέση πού περιορίζει τὴ σημασία τῆς πρώτης σὲ ὠφελος τῆς δεύτερης.

Ἡ ἀνανέωση τοῦ Μαρξισμού

Αὐτὴ ἡ περίοδος συμπίπτει μὲ μία σημαντικὴ εξέλιξη σπὴν μαρξιστικὴ ἀνάλυση. Τὶς δύο τελευταῖες δεκαετίες ἐμπλουτίστηκε, ἔγινε ὀξύτερη, ἀνανεώθηκε. Ἡ ἀπλοποίηση τῶν σχέσεων ἀνάμεσα σπὴν βάση καί σὲ οἰκοδόμημα, ὅπως τὶς περιγράφανε ἄλλοτε δὲν ἀνταποκρίθηκε ποτὲ σπὴν σκέψη τοῦ Μάρξ. Ὅπως ἡ καθηγητικὴ πρὶν ἀπὸ τὴν πρώτη οἰκουμενικὴ σύνοδο δὲν ἀνταποκρίνονταν σπὴν διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ. Παρ' ὅλα αὐτὰ ὅμως εἶναι ἀναμφισβήτητο ὅτι ἡ ἐρμηνεία τοῦ δασκάλου ἦταν κάτω ἀπὸ τὴν κυριαρχία τοῦ οἰκονομικοῦ παράγοντα. Οἱ παραγωγικὲς δυνάμεις καί οἱ παραγωγικὲς σχέσεις ἀσκούσαν ἓνα εἶδος δικτατορίας πάνω σπὴν ἄλλα στοιχεῖα τοῦ κοινωνικοῦ συστήματος. Ἡ δημόσια ἐκπαίδευση τῶν ἔργων τοῦ Γκράμσι, οἱ θεωρίες τοῦ Ἀλτουσέρ γιὰ τὸν ἰδεολογικὸ μηχανισμό τοῦ Κράτους καί τὸν ἀποφασιστικὸ ρόλο πού παίξει στὸν καθορισμὸ τῶν κοινωνικῶν σχέσεων, οἱ ἀναλύσεις τοῦ Μπουρτιέ γιὰ τὴν κυριαρχία τῶν συμβόλων κλόνισαν τὴν ἀκαμπτὴ ἀπὸ ἀντίληψη. Σοκολικά ἡ τάση εἶναι νὰ ἀποκατασταθεῖ ἡ ἐπιρροὴ τῶν διαφόρων στοιχείων τοῦ ἐποικοδομήματος.

Στὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος καμμιά κοινωνία δὲ μπόρεσε νὰ διατηρηθεῖ, ἂν δὲν ἀνταποκρίνονταν σὲ τὶς παραγωγικὲς τῆς δυνάμεις. Οἱ ἄνθρωποι ὅμως διέτηραν πάντοτε γιὰ τὸν ἑαυτοῦ τους τὴν εὐχέρεια νὰ ἐκλέγουν τὴν χρησιμοποίηση τῶν ἐφευρέσεων τῶν γιὰ τὴν παραγωγὴ ἢ ἄλλα πράγματα. Οἱ Κινέζοι χρησιμοποίησαν τὴν πυρίτιδα πού ἐφεύραν γιὰ νὰ κάνουν πυροτεχνήματα· οἱ δυτικοὶ τὴν χρησιμοποίησαν γιὰ τὸν πόλεμο.

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 8η ΣΕΛ.

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ 4η ΣΕΛ.

στην περίπτωση μας ότι κάθε χρόνο η Κ.Ε. πρέπει να συγκληθεί ή έπ'είκειο και αὐτοδίκαιο Συνέδριο!

2) Ἀλλά ποιά Κεντρική Ἐπιτροπή; Ἡ Κ.Ε. συγκλήθηκε τελευταία φορά τὸ Πάσχα καὶ ἀποφάσισε τὴν διεξαγωγή τοῦ Συνεδρίου στὶς 5-9 Νοεμβρίου. Ὑπευθυμίζουμε ὅτι γιὰ νὰ συγκληθῇ ἡ Κ.Ε. ἐκτακτά, χρειάζεται νὰ τὸ ζητήσουν 4 ἀπ' τοὺς 5 τῆς Ε.Γ. ἢ τὰ 3)4 τῆς Κ.Ε. Ἀπὸ ὅτι ξέρουμε τουλάχιστον 3 ἀπ' τοὺς 5 τῆς Ε.Γ. καὶ 6 ἀπ' τοὺς 17 τῆς Κ.Ε. οὐδέποτε ἐτήρησαν ἐκτακτὴ σύγκληση τῆς Κ.Ε. μιά καὶ θὰ ἦταν παράλογο νὰ συγκληθῇ 5 ἡμέρες πρὶν τὸ Συνέδριο γιὰ νὰ συζητήσει ἀναβολή του.

3) Ἡ σπουδαζούσα ΕΣΔΗΝ ἔκανε καὶ ὠριασμένες «διαγραφές» κάτω ἀπ' τὸν τίτλο τῆς Κ.Ε. «Διεγράφησαν» καὶ 2 μέλη τῆς Ε.Γ. ἀπὸ τὴν Νομικὴ καὶ τοὺς Τοπαγράφους Θεσσαλονίκης. Σύμφωνα μὲ τὸ καταστατικό μας γιὰ νὰ διαγραφεῖ κάποιος ἀπ' τὴν Κ.Ε. πρέπει νὰ προταθῇ ἀπὸ ἕνα τουλάχιστον μέλος τῆς Σχολῆς τους. Ποιὸ μέλος τῶν παραπάνω σχολῶν πρότεινε κατὶ τέτοιο; Κανένα μᾶς ἀπήντησαν ἀλλὰ «ἡ Κ.Ε. πῆρε τὴν πολιτικὴ εὐθύνη τῆς ἀντικαταστατικῆς αὐτῆς πράξης καὶ θὰ εἶναι ὑπόλογη στὸ συνέδριο!!! Πάνω σ' αὐτοὺς δὲν θὰ ἔκανα κανένα σχόλιο γιατί νομίζω ὅτι περιτεύει, ἀλλὰ τὸ μυαλό μου πῆγε σὲ κάποιους ἄλλους πού πῆραν καὶ αὐτοὶ τὴν «πολιτικὴ εὐθύνη» νὰ καταλύσουν τὸ σύστημα τῆς Δημοκρατίας, ὑπόλογοι ὅμως ἀπέναντι στὴν κρίση τοῦ ἔθνους, ὅταν κάποτε θὰ ψήφισε στὶς ἐκλογές πού δὲν θὰ ἔκαναν ποτέ!!!

4) Ἐπαναλαμβάνουν μὲ θρασύτητα σὺν φυλλάδιό τους, ὅτι τὰ 3)4 τῶν Σχολῶν ζήτησαν ἀναβολὴ τοῦ Συνεδρίου. Ἐδῶ οἱ ἀριθμοὶ μιλοῦν μόνοι τους καὶ ἀποδεικνύουν περίτρανα τὰ ἀσύστολα ψέμματά τους. Οἱ σχολές πού ζήτησαν κατὶ τέτοιο, ἀκόμα καὶ ἂν θεωρήσουμε τὸ διασχολικὸ Πάτρας σὺν 4 σχολές (ὅπου ὑπάρχει Δ.Π.), ἀκόμα καὶ ἂν πιστέψουμε ὠριασμένες ὀλομέλειες φαντάσματα (ὅπου τὰ δύο μέλη συμφώνησαν τηλεφωνικῶς!) δὲν θγαίνουν πάνω ἀπὸ 12, ἐνῶ ἡ Δ.Π. ὑπάρχει σὲ 37 σχολές. Πρέπει ὅμως τὰ 12 σὺν 37 νὰ κάνουν 3)4 γιὰ νὰ μᾶς πείσουν πόσο «μεγάλον αἶτημα» τῆς πλειοψηφίας τῆς βάσης» ἦταν ἡ ἀναβολή. Καὶ οἱ συνάδελφοι τῆς ΕΣΔΗΝ τὸ κατὰ

Τὰ «νέα πολιτικὰ ἥδη» τῆς Ε.Σ.ΔΗ.Ν.

φεραν: 12)37 = 3)4. Καὶ μᾶς ἐπείσαν!!

5) Καὶ μιά καὶ ξεκινήσαμε μὲ τὰ μαθηματικά ἄς συνεχίσουμε: Σύμφωνα μὲ τὴν φυλλάδα τους οἱ 3 «παραχωποιοὶ» τῆς Ε.Γ., πού ἦταν 6, ἀπὸ τοὺς ὁποίους διέγραψαν 7 (!!!) καὶ οἱ ὁποῖοι παρέσυραν 35 κ.λ.π., κ.λ.π. Ἔτσι πού εἶχε πάρει φόρα ὁ συντάκτης τῆς φυλλάδας, καὶ εἶχε ἀρξίσει νὰ ἀνεβαίνει ἐπικίνδυνα, παραλίγο νὰ ἔλεγε τὴν ἀλήθεια ἀποκαλύπτοντας στὴν ἐπόμενη φάση τὸν πραγματικὸν ἀριθμὸ τῶν «παραχωποίων» δηλ. αὐτῶν πού θέλουν Συνέδριο πού εἶναι ἡ μεγάλη πλειοψηφία τῶν μελῶν τῆς Δ.Π. Ἀλλὰ εὐτυχῶς γι'αυτοὺς ἐδῶ σπαμάτησε, γιατί παρὰ λίγο νὰ φτάσει στὴν ἀλήθεια!

6) Λέει καὶ ἄλλα ὠραία. «Ὅτι ξεκομμένοι ἀπ' τὸ κίνημα» κάναμε τὸ Συνέδριο σὲ κεντρικὸ ξενοδοχεῖο τῆς Ἀθήνας (ὑπονοώντας ὅτι δὲν τὸ κάναμε

στὸν Πανεπιστημιακὸ χῶρο).

Ποιοὶ εἶναι οἱ ξεκομμένοι; Ἐμεῖς ἢ αὐτοὶ πού δὲν ἔμαθαν ὅτι πάρθηκε ἀπόφαση ἀπόφαση ἀπὸ τὶς συγκλήτους τῶν ΑΕΓ τῆς Ἀθήνας νὰ μὴν δίδονται αἰθουσες γιὰ ἐκδηλώσεις παρατάξεων; Ὅσοι πρὶν ἀπὸ καιρὸ νὰ εἶχαν μάθει αὐτὴ τὴν ἀπόφαση καὶ νάχουν ἤδη ἀγωνισθῇ νὰ τὴν ἀποτρέψουν μιά καὶ εἶναι τόσο «μέσα» στὸ κίνημα.

7) Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατηγορία ὅτι πᾶμε νὰ περάσουμε στὴν Δ.Π. γραμμὴ ὠριασμένης «πολιτικῆς ὁμάδας», ἔχουμε νὰ τοὺς πούμε νὰ μὴν κρίνουν ἐξ ἰδίων. Ἡ μόνη μας δέσμευση ἦταν οἱ ἀρχές τῆς παρατάξης καὶ τὸ καταστατικό της. Αὐτοὶ δὲν εἶχαν αὐτὲς τὶς δεσμεύσεις δυστυχῶς. Εἶχαν ἄλλες.

8) Καὶ στὸν ἀριθμὸ τῶν συνέδρων πού ἦρθαν σὺν συνέδριον οἱ τῆς ΕΣΔΗΝ παίζουν μὲ τὰ νούμερα. Δὲν ἦλθαν 30-35 σπουδῆς 130, ἀλλὰ 65 σπουδῆς 108, δηλαδή ἡ ἀπόλυτη πλειοψηφία τῶν δικαιουμένων συνέδρων, πρῶγμα πού ἀπετέλεσε καὶ μιά ἀκόμα νομιμοποιητικὴ Βάσις τοῦ Συνεδρίου.

9) Ἐνδιαφέρον παρουσιάζει ἡ ἀνάκληση τοῦ συναδέλφου Τοπαρά γιὰ «πλημμελή ἐκτέλεση καθηκόντων». Ὅσοι εἶναι φοιτητὲς τῆς Νομικῆς Θεσσαλονίκης ἢ ὅσοι παρακολούθησαν τὸ Πανεπιστημιακὸ Συνέ-

δριο, θὰ εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ δοῦν πόσο «πλημμελής» ἦταν ἡ ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων του, δεδομένου ὅτι εἶναι ἕνας ἀπὸ τὰ 2 ἢ 3 πιὸ δραστήρια μέλη μας. Τὸ πρῶγμα ἀποκτᾷ ἰδιαιτέρια ἐνδιαφέρον ἂν σᾶς πῶ ὅτι 4 μέλη τῆς Κ.Ε. ἀπ' αὐτοὺς πού ψήφισαν τὶς «διαγραφές» καὶ τὴν παραπάνω «ἐπίπληξη» εἶχαν τὴν ἐξῆς «ἐπίδοση» στὶς συνεδριάσεις τῆς Κ.Ε. τὴν χρονιά πού μᾶς πέρασε: Λεφεντάριος καὶ Κανακάρης μία παραουσία, Καπιτσαλᾶς μία ὠρα σὲ μιά ἀπ' αὐτὲς καὶ Κανελακόπουλος καμμία συμμετοχή!!

10) Τέλος θὰ ἀναφερθῶ σὲ ἕνα ἄλλο «ἐπιχειρήμα» τους πού ἔχει καὶ ἄμεση σχέση μὲ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο λειτουργοῦν πολιτικά: Τὸ «ἐπιχειρήμα» ὅτι δῆθεν ζητήσαμε ἀπὸ ἄλλες παρατάξεις νὰ χαιρετίσουν τὸ Συνέδριό μας καὶ αὐτὲς ἀρνήθηκαν καὶ μᾶς ἀντιμετώπισαν μὲ «περιφρόνηση» ὅπως μάλιστα λένε καὶ στὴν φυλλάδα τους. Ἀπὸ αὐτὸ βέβαια συμπεραίνουν ὅτι οἱ ἄλλες παρατάξεις τοὺς ἀναγνωρίζουν ὅτι αὐτοὶ εἶναι ἡ νόμιμη Δ.Π., ἄρα ἔχουν δίκιο στὴ διαμάχη καὶ τί τὰ θέλετε κύριοι τὰ ἐπιχειρήματα!!

α) Τοὺς προκαλοῦμε νὰ ἀναφέρουν ἔστω καὶ μιά παράταση πού προσκλήθηκε σὲ ὁποιαδήποτε πανηγυρικὴ τοῦ Συνεδρίου καὶ ἀρνήθηκε νὰ ἔρθῃ.

β) Τὸ γεγονός ὅτι πρῶτὸ βουλα κλήθηκε ὁ Δ.Α. καὶ πράγματι ἦρθε καὶ χαιρέτισε τὸ Συνέδριο σὲ κάποια φάση του καὶ ὅτι ἔστειλε ἐπίσης χαιρετισμὸ τὸ Συντονιστικὸ τῶν συγγενῶν παρατάξεων τῆς Θεσσαλονίκης (ΔΗΣΥΚ, Δ.Α., Χ.Σ.Κ. κ.λ.π.), μαρτυρᾷ αὐτὸ ἀκριβῶς πού θέλουμε νὰ πούμε ἔμεῖς καὶ ὄχι αὐτοί.

γ) Τοὺς καλοῦμε πάντως νὰ ξαναδιαβάσουν προσεκτικὰ τὸν «χαιρετισμὸ» τῆς ΠΑΣΠ (τουλάχιστον) πού ποζάρουν στὴν τελευταία σελίδα τῆς φυλλάδας τους ζητώντας «ἔλεος» καὶ ἀναγνώριση. Φαίνεται δὲν κατάλαβαν καλὰ τὸ κείμενο τῆς ΠΑΣΠ ἀλλιῶς δὲν θὰ τὸ εἶχαν δημοσιεύσει!

δ) Ἡδὴ ἡ Δ.Π. ἔχει καλὲς σχέσεις καὶ σχέσεις ἀπὸ τὶς ὁποῖες ποτὲ δὲν θὰ ζητήσουμε καμμία «ἀναγνώριση» γιατί δὲν χρειάζεσθε κατὶ τέτοιο. Τὴν ἀναγνώριση θὰ τὴν πάρουμε μὲ τὴν συνέπεια τῶν θέσεών μας ἀπ' τὸ ἴδιο τὸ προοδευτικὸ φοιτητικὸ κίνημα.

ΘΛΙΒΕΡΑ

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Αὐτὰ εἶναι λοιπὸν τὰ «νέα πολιτικὰ ἥδη» τῆς ΕΣΔΗΝ. Πολλοὶ νέοι εἶχαμε ὁραμα-

τισθῇ ἀπὸ τὸν καιρὸ τῆς δικτατορίας μιά μεταχουντικὴ δημοκρατία στὸν τόπο μας, ἀνανεωμένη, ἀπαιλλαγμένη ἀπὸ τὰ δεσμὰ τοῦ παλαιοκομματισμοῦ, τοῦ παραγοντισμοῦ καὶ τῆς ἀνήθικης πολιτικῆς μεθοδολογίας. Αὐτὸ θὰ μπορούσε νὰ ἐπιτευχθῇ ἂν ὁ νέος αὐτὸς τρόπος πολιτικῆς λειτουργίας γινόταν ἀποδεκτὸς στὴν πράξη ἀπὸ ὅλες ἂν εἶναι δυνατόν τὶς πολιτικὲς δυνάμεις τοῦ τόπου μας, ἀπ' τὴν δεξιὰ ὡς τὴν κομμουνιστικὴ ἀριστερά. Γιατὸ μᾶς λυπεῖ ἰδιαίτερα τὸ γεγονὸς ὅτι νέοι ἄνθρωποι, ἔστω καὶ Φιλελεύθεροι ἰδεολογικά, (πολὺ περισσότερο μάλιστα ὅταν αὐτοαποκαλοῦνται δημοκράτες σοσιαλιστές) καταφεύγουν σ' αὐτὴν τὴν μεθοδολογία. Τὴν μεθοδολογία τοῦ ἀνελέητου ψέμματος, τῆς συνειδητῆς διασπρέθλωσης, τῆς κατασκευοφάντησης, ἀκόμα καὶ τῆς βίας. (Προσπαθήσαν μὲ βίαιο τρόπο νὰ διώξουν μέλη τῆς παρατάξης ἀπ' τὰ γραφεῖα τῆς Ἀθήνας). Πῶς θὰ στεριώσῃ καὶ πολὺ περισσότερο, πῶς θὰ διευρυνθῇ ἡ Δημοκρατία στὸν τόπο μας, πῶς θὰ ἀνανεωθῇ ὁ δημόσιος βίος πῶς θὰ δημιουργηθοῦν τὰ «νέα πολιτικὰ ἥδη», (ἀναφερόμενοι σὲ ὠριασμένα συνθήματα τῆς ΕΔΗΚ) μὲ αὐτὴ τὴν μεθοδολογία;

Βέβαια (θὰ μοῦ πῆτε) πολιτικὰ ἐπιχειρήματα δὲν εἶχαν, τὰ διοικητικὰ μέτρα τὰ ἐξήντησαν ἀκόμα καὶ στὴν παράτυπη ἐφαρμογὴ τους καὶ ἐπιπλέον ἦταν μειοψηφία. Τί ἔπρεπε νὰ κάνουν;

Τὸ ἥθικα καὶ πολιτικὰ τίμιο θὰ ἦταν ἢ νὰ ἔρθουν σὺν Συνέδριον καὶ σὲ περίπτωσιν διαφωνίας νὰ ὑπακούσουν στὴν ἀπόφαση τῆς πλειοψηφίας, ἢ ἂν θεωροῦσαν ὅτι τὸ πλαίσιο τῆς παρατάξης δὲν τοὺς χωροῦσε, νὰ ἀποχωρήσουν, ἀφήνοντας κατὰ μέρος τὴν ἀπειὰ γκαγκστερικήν προσπάθεια ὑφαρπαγῆς τοῦ τίτλου τῆς Δ.Π. πού δὲν τοὺς ὀδηγεῖ πούθενά.

Μόνο καὶ στὴν τυπικὴ (μιά καὶ ἡ οὐσιαστικὴ ἔγινε) ἀποβολὴ καὶ ἀπομόνωσή τους ἀπὸ τὸ προοδευτικὸ φοιτητικὸ κίνημα μπορεῖ νὰ τοὺς ὀδηγήσει ἢ σωσιότερα νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν διαδικασία αὐτὴ πού ἔχει ἀπὸ καιρὸ ἀρξίσει καὶ εἶναι ἀντίστοιχη μὲ τὴν καταλύσιν τοῦ κομματικοῦ τους φορέα πρὸς τὴν Δεξιὰ.

Ἐμεῖς θὰ συνεχίσουμε τὸν ἀγῶνα συνεπῶς στὶς ἴδιες ἀρχές πού μαζί διακηρύξαμε, ἀντλώντας τὶς δυνάμεις καὶ τὴν «ἀναγνώρισή» μας μόνο ἀπὸ τὸν ἀγῶνα μας καὶ ἀπὸ τὸ Προοδευτικὸ Φοιτητικὸ Κίνημα. Ἀπὸ πούθενά ἄλλου.

Δ. Τ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ Ε.Γ. ΤΗΣ Π.Σ.Π. «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ» ΠΡΟΣ ΤΙΣ

ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΑΞΕΙΣ

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι,
Τέλειωσαν χθές οἱ ἐργασίες τοῦ Β' Πανελληνίου Συνεδρίου τῆς παράταξής μας πού ἐγινε ἀπὸ 5 μέχρι 9 τοῦ μηνὸς ἐδῶ.

Πιστεύουμε πὼς θάχετε ἤδη πληροφορηθῇ ἀπὸ τὶς ἐφημερίδες τὴν πραγματικὰ δυσάρεστη κατὰστασι πού δημιουργήθηκε τὸν τελευταῖο καιρὸ μέσα σπὴν «Δημοκρατικὴ Πορεία». Ἡ κατάσταση αὐτὴ καὶ οἱ συνακόλουθες τεχνικὲς δυσκολίες δὲν μᾶς ἐπέτρεψαν νὰ σᾶς καλέσουμε σὲ μιὰ πανηγυρική συνεδρίαση πού γιὰ μᾶς θὰ συμβόλιζε τὴν ἐνότητα τοῦ Φ.Κ. Τὸ συνέδριό τῆς παράταξής μας συζήτησε τὰ θέματα τῆς πολιτικῆς κατὰστασης, τῆς παιδείας, τῆς φυσιογνωμίας, τῆς κριτικῆς καὶ τῶν προοπτικῶν τοῦ Φ.Κ. καὶ ἐξέδωσε πολιτική, συνδικαλιστική καὶ ὀργανωτικὴ ἀπόφασι.

Μὲ ἰδιαίτερη βαρύτητα ἀντιμετώπισε τὸ πρόβλημα τῆς ἐνότητος καὶ τῆς αὐτονομίας τοῦ φοιτητικοῦ κινήματος.

Ὅπως ὅμως εἶναι φυσικὸ τὸ συνέδριό ἀπασχολήθηκε καὶ μὲ τὴν κατάσταση πού δημιουργοῦσαν ἀντιδεδειγμένους καὶ ἀντικαταστατικὰ ἐνέργειες μερικῶν συναδέλφων σπὴν προσπάθειά τους νὰ μεθοδεύσουν τὴν ἀπροκάλυπτη ἐπέμβαση τῆς ΕΔΗΚ μέσα σπὴν Δ.Π. καὶ πῆρε ἀνάλογες πολιτικὲς καὶ ὀργανωτικὲς ἀποφάσεις.

Ἡ ἐπιχειρηματολογία καὶ ἡ ἀντιεπιχειρηματολογία στηρίχθηκε ἰδίως σὲ ἐρμηνεία καταστατικῶν διατάξεων. Τὸ πόσο δίκιο ἔχουμε ἀπὸ τὴν ἀποψη αὐτὴ εἶναι αὐταπόδεικτο μετὰ τὴν ἀνάγνωση τῶν σχετικῶν κειμένων.

Θέλουμε νὰ σᾶς δώσουμε ἐδῶ τὴν πολιτικὴ διάστασι τοῦ θέματος. Ἀπὸ τὴν στιγμή τῆς ἀποχώρησης τῶν 4 βουλευτῶν ἀπὸ τὴν ΕΔΗΚ ἦταν φυσιογόνικὸ νὰ δημιουργηθοῦν μέσα σπὴν «Δ.Π.» δύο τάσεις. Ἡ Ε.Γ. τῆς παράταξης ἀντιμετώπισε ὅπως ἦταν λογικὸ τὸ πρόβλημα καὶ διαπίστωσε ὅτι εἶναι ἀπωδότησι δυνάμη ἡ συνδικαλιστικὴ συνύπαρξι γιὰ μιὰ ἀκόμα διάσπασι σπὸ φάσμα τῶν σπουδαστικῶν παρατάξεων θὰ ἦταν ἀνεπίτρεπτη σπαστική πολυτέλεια. Ἡ ἰδεολογικὴ καὶ ὀργανωτικὴ ταυτότητα τῆς παράταξης ἐπέτρεπε τὴ διατήρησι τῆς ἐνότητάς της. Ἀλλωστε τὸ Συνέδριό πού εἶχε σὲ ἀνυποπίστο χρόνο (Πάσχα) προγραμματιστεῖ ὁμόφωνα ἀπὸ τὴν Κ.Ε. γιὰ τὸ διάστημα 5—9 Νοέμβρι μᾶς ἔδινε τὴν εὐκαιρία νὰ γίνουν

οἱ ἀναγκαῖες πολιτικὲς καὶ ὀργανωτικὲς μεταβολές πού θὰ ἦταν ἀναγκαῖες γιὰ τὴ διατήρησι τῆς παράταξης.

Πρὶν 10 περίπου μέρες ὁ ζύνθηκον ἀπότομα οἱ ἀντιθέσεις καὶ οἱ ἀντιφάσεις ἀνάμεσα στὰ συγκρουόμενα παλαιοκομματικὰ καὶ παραοργανωτικὰ πλέγματα τῆς ΕΔΗΚ. Ἐπὶ κάτῳ ἀπὸ τὸ σκεπτικὸ πὼς θὰ ἦταν ἰδιαίτερα ἄσχημο γιὰ τὴν ΕΔΗΚ ἡ διαμόρφωσι σπὸ συνέδριό μιᾶς μὴ κομματικῆς ἢ καὶ ἀντι-κομματικῆς πλειοψηφίας ἐξανάγκασαν μερικοὺς συναγωνιστὰς νὰ καταφύγουν σὲ ὀλόκληρη σειρά ἀντικαταστατικῶν καὶ ἀντισυνδικαλιστικῶν ἐνεργειῶν πού ἔφτασαν μέχρι παρὰνομες διαγραφές καὶ δίαιτες ἀπωθήσεις ἀπὸ τὰ γραφεῖα τῆς παράταξης. Τὰ φαινόμενα εἶναι θλιβερά καὶ ἀντιλαμβανόμεστε τὰ διαφορετικὰ κίνητρα πού ὑπάρχουν γι' αὐτὸ ἄλλοι ἀπὸ τοὺς συναδέλφους διαγράφονται ἀπὸ τὸ συνέδριό καὶ σ' ἄλλους ἐπιβλήθηκε μομφή μ' ὅλο τὸ πολιτικὸ βάρος πού ἔχουν οἱ λέξεις αὐτές. Ὑποτιθέμενος σπὸχος ἦταν ἡ ἀναβολὴ τοῦ συνεδρίου, γιὰ καλύτερη προετοιμασία. Πραγματικὸς ὁμως σπὸχος ἦταν ἡ χρησιμοποίηση τῆς «Δ.Π.» σὰν ἐσωκομματικῆς ὁμάδας πίεσης γιὰ τὴ συγκρότησι τῆς ΕΣΔΗΝ ἰδιαίτερα σπὴν συνδιάσκεψι τῆς ΕΔΗΚ σπὸ Ἡράκλειο τὸ Δεκέμβρι.

Εἶχαμε ἐντοπίσει στοὺς συναδέλφους τῆς ΕΣΔΗΝ τὸν κίνδυνον νὰ θραχυκυκλωθοῦν καὶ νὰ ἐκπεθοῦν κύρια ἀπέναντι σπὴν πολιτικὴ τους συνείδησι. Ἐπαληθευθήκαμε. Ἡ πολιτικὴ ἐπιχειρηματολογία εἶναι πάντα ἀποδεκτὴ. Ὅταν δὲν ὑπάρχουν πολιτικὰ ἐπιχειρήματα ἀρχίζουν τὰ διοικητικὰ μέτρα, ὅταν δὲν ὑπάρχουν διοικητικὰ μέτρα ὑπάρχουν καταστατικὲς παραβάσεις ἢ καὶ θία ἀκόμη μὲ ἐκπρωματικὰ ἀποτελέσματα.

Ἀπὸ μέρους μας μόνο δύο ἐπιλογές ἦταν δυνατές. Ἡ πρώτη νὰ ἐμπλακοῦμε σὲ μιὰ μικροπολιτικὴ διαμάχη ὅπως μᾶς προκαλοῦσαν οἱ συνάδελφοι.

Ἡ δεύτερη νὰ παραβλέψουμε τὶς σπασμωδικὲς ἀντιδράσεις τους καὶ νὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ συνέπεια μὲ τὴν ἀνάλυσιν τῶν προβλημάτων τοῦ Φ.Κ. καὶ τοῦ χώρου δράσης του προτείνοντας λύσεις καὶ διευκολύνοντας τὸ κίνημα νὰ ξεπεράσῃ τὰ πάγια προβλήματα του. Ἐπιλέξαμε τὴ δεύτερη λύσι. Στὸ συνέδριό μας

τὴν ἐφαρμόσαμε.

Ἐκτιμήσαμε πὼς δὲν εἶχαμε δικαίωμα ἐμεῖς ἀλλὰ ἰδίως οἱ συνάδελφοι νὰ ἀπασχολήσουμε τὸ Φ.Κ. μὲ μιὰ ἀκόμη φθοροποιὸ διαμάχη.

Οἱ συνάδελφοι νομίζουν πὼς τὸ πρόβλημα ἐντοπίζεται σπὸν τίτλο καὶ πὼς αὐτὸς νομιμοποιεῖ. Κάνουν λάθος. Ἐμεῖς δντας ἡ πλειοψηφία τῶν συνέδρων καὶ τῶν σχολῶν ἔχουμε καὶ τυπικὰ τὴν νομιμοποίηση πού χρειάζεται ἡ χρῆσι ἑνὸς τίτλου. Πέρα ἀπὸ αὐτὰ ὅμως τὸ ὄνομα συμβολίζει μιὰ πολιτικὴ λογική, μιὰ ἀντίληψι γιὰ τοὺς μαζικοὺς χώρους, γιὰ τὸ Φ.Κ., καὶ οἱ συνάδελφοι τῆς ΕΣΔΗΝ δὲν κατόρθωσαν νὰ

ἀφομοιώσουν ποτὲ τὰ στοιχεῖα αὐτά. Θεωρήσαμε σκόπιμο μὲ τὴν ἐπιστολή μας αὐτὴ πού τὴ συνοδεοῦν ὅλα τὰ σχετικὰ κείμενα νὰ σᾶς ἐνημερώσουμε. Περιμένοντας ἀπάντησή σας πιστεύουμε πὼς εἶναι ἀναγκαῖο νὰ ὑπάρξῃ καὶ μιὰ συνάντησι ἀνάμεσα σὲ ἐκπροσώπους μας γιὰ τὴν συζήτησι τῶν θεμάτων πού ἀντιμετωπίζει τὸ Φ.Κ. τόσο μέσα σπὸν ἰδιαίτερο Κ. τόσο μέσα σπὸν ἰδιαίτερο χώρο δράσης πού ὅσο καὶ σπὸν γενικώτερο πολιτικὸν χώρο.

Ἀθήνα

10 Νοέμβρι 1976

Μὲ συναδελφικούς χαίρεταιμούς

Ἡ Ε.Γ. τῆς Π.Σ.Π.
«ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ»

μ ν η μ η '73

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ 1η ΣΕΛ.

ρὸ ὀργανωτικὰ προβλήματα, δὲν ἔχει κατακτήσει μιὰ δική του πολιτικὴ λογική. Ἀπομαζικοποιημένο ἔχει μειώσει τὴν ἀποτελεσματικότητά του.

Τὸ Πολυτεχνεῖο ἀδικαίωτο μᾶς προκαλεῖ.

Δὲν παραβλέπουμε ὅλα ὅσα ἐγίναν. Δὲν ἱσοπεδώνουμε καὶ μεῖς τὰ πάντα, οὔτε συμπιέζουμε τὴν πραγματικότητα γιὰ νὰ χωρέσει στὰ ἀπ' τὰ πρὶν ἐτοιμα θεωρητικὰ μας σχήματα. Ἐντοπίζουμε μιὰ κατὰστασι καὶ συμμετέχουμε μὲ τὸν τρόπο μας στὸ γιορτασμὸ τῆς παλλαϊκῆς ἐπετείου.

Εἶναι φανερό ὅτι μπαίνουν μπροστά μας μιὰ σειρά ἀπὸ καθήκοντα. Ἡ συσπείρωσι ὅλων τῶν προοδευτικῶν δυνάμεων μὲ στόχο τὴν Δημοκρατικὴ ὁμαλότητα εἶναι ἀπαραίτητη προϋπόθεσι. Τὸ ξεμπλοφάρισμα τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς καὶ τὸ ξεπέρασμα τῶν μικροκομματικῶν συμφερόντων τὸ δεύτερο στοιχεῖο. Γιὰ νὰ ἐδραιώσουμε καὶ νὰ διευρύνουμε τὴν Δημοκρατία μας, γιὰ νὰ πάρουν οὐσιαστικὸ περιεχόμενο τὰ Δημοκρατικὰ δικαιώματα. Μ' ἄλλα λόγια γιὰ νὰ δημιουργηθοῦν τὰ κατάλληλα ἀντισώματα πού θὰ προφυλάξουν τὴν πολιτικὴ ζωὴ τοῦ τόπου. Ὅλα αὐτὰ προϋποθέτουν βέβαια τὴν ἐξάρθρωσι τῶν χουντικῶν «σταγονιδίων» καὶ τοῦ παρακράτους, τὴν μεταβολὴ τῶν κατευθύνσεων τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς, τὸ ξελάφρωμα τῶν ἐργαζόμενων ἀπὸ τὰ οικονομικὰ βάρη, τὴν μεταβολὴ τοῦ ἐξωτερικοῦ προσανατολισμοῦ τῆς χώρας, τὸ ξέκομμα ἀπὸ δόλιες συμμαχίες καὶ ἐπικίνδυνες συμφωνίες, τὴν ἀλλαγὴ τῆς κυβερνητικῆς νοοτροπίας. Εἶναι ἀναγκαῖα ἀκόμη ἡ πολιτικὴ οὐσιαστικοποίηση τῶν πρωτογενῶν θεσμῶν καὶ ἰδιαίτερα γιὰ τὸ Φ.Κ. εἶναι ἀναγκαῖος ὁ αὐτοκαθορισμὸς του, ἡ ἐπίλυσι τῶν βασικῶν ὀργανωτικῶν προβλημάτων, ἡ ἐνότητα καὶ ἡ αὐτονομία του.

Ὁ τόπος μας περνάει ἀναμφίβολα κρίσιμες στιγμές. Τὸ τέλμα πού παρουσιάζουν πάρα πολλές διαδικασίες καὶ ἡ θραχυκυκλωμένη γενικὰ πολιτικὴ κατὰστασι δὲν δημιουργοῦν τίς κατάλληλες προϋποθέσεις γιὰ τὸ ξεπέρασμα τῆς κρίσης. Πρέπει νὰ συλλάβουμε τὰ αἰτήματα τῶν καιρῶν. Πρέπει νὰ συνειδητοποιήσουμε τὸ μήνυμα τοῦ Νοέμβρι. Τὸ αἶτημα καὶ τὴν προοπτικὴ ἑνὸς παλλαϊκοῦ ξεσηκωμοῦ. Πρέπει νὰ τιμήσουμε τοὺς νεκροὺς, νὰ δικαιώσουμε τοὺς ἀγωνιστὰς. Ὁφείλουμε νὰ συνεχίσουμε τὸν ἀγῶνα γιὰ νὰ ἀποδείξουμε τελικὰ πὼς τὸ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΖΕΙ.

Β' Πανελλήνιο συνέδριο τής Δ.Π.

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ 3η ΣΕΛ.

2. 'Η εκπαίδευση σπών τόπο μας είναι, χωρίς να παραιδέλουμε τις όποιες οπείσθήποτε εξέλιξεις, αναχρονιστική και αντιδημοκρατική σ' όλες της τις βαθμίδες.

3. 'Η ακόλουθούμενη εκπαιδευτική πολιτική τής Κυβέρνησης έχοντας σαν κύρια χαρακτηριστικά τόν άναρχολογισμό και τήν αντίδραση σέ κάθε προσπάθεια έκδημοκρατισμού συντηρεί σέ γενικές γραμμές τις δομές και τήν νοοτροπία που οίκοδομήθηκαν παράλληλα μέ τό κράτος τής δεξιάς και διευκολύνει τήν παραγωγή στελεχών χρήσιμων μόνο για μία εξαρτημένη οίκονομία.

4. Τά 'Ελληνικά Α.Ε.Ι. είναι φυσική συνέχεια τής κατάστασης που επικρατεί στή γενική εκπαίδευση:

α) 'Η άνώτατη παιδεία σπή χώρα μας είναι δομημένη μέ βάση τόν αναχρονιστικό και αντιδραστικό νόμο 5343/32, μέ βάση δηλαδή τήν απόλυτη κυριαρχία τών τακτικών καθηγητών στο «φέουδο» τής έδρας.

β) Τό περιεχόμενο τών σπουδών χρονικά ξεπερασμένο στίς θετικές σχολές δέν συνδέεται μέ τις αναγκαίες έρευνητικές δυνατότητες και στίς θεωρητικές σχολές έγκλωδισμένο σ' ένα θετικισμό δέν αποκτά τήν κοινωνική που διάσταση. 'Επικρατεί μία στείρα τεχνοκρατική αντίληψη. 'Η έπιστημονική γνώση έμπορευματοποιείται.

γ) 'Η διδασκαλία άπρόσωπη και «άπό καθέδρας» θέλει τούς φοιτητές παθητικούς δέκτες. 'Η εκπαιδευτική λειτουργία δέν είναι δημιουργική.

δ) 'Η άνυπαρξία επαγγελματικού προσανατολισμού και προγραμματισμού άπορρόφησης με τήν έλλειψη μεταπτυχιακών σπουδών περιορίζει νέων έπιστημόνων σέ συνζεί τό επίπεδο τών ελλήνων έπιστημόνων και αυξάνει τό πνευματικό πριολεταριάτο.

ε) 'Η ύλικοτεχνική ύποδομή, τελείως έλλειπής καθιστά άπάνθρωπες και άνασταλτικές τις συνθήκες σπουδών και διαβίωσης τών φοιτητών (στέγηση, περίθαλψη, εργασία, κτίρια, βιβλιοθήκες, σπουδαστήρια, ύποτροφίες κ. λ.π.).

5. Για τούς λόγους αυτούς μπαίνει έπιτακτικά μπρός μας τό αίτημα για ΕΚΔΗΜΟΚΡΑΤΙΣΜΟ, για ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ.

Αυτό σημαίνει:

α) Νέο νόμο — πλαίσιο που θα καθορίζει σέ γενικές

γραμμές τις δομές τών ΑΕΙ παραπέμποντας για όλα τά άλλα θέματα στους οργανικούς νόμους τού κάθε ίδρύματος. Τό νέο νομικό καθεστώς πρέπει να σπηρίζεται στήν ισότιμη συνδιοίκηση τών ΑΕΙ άπ' όλους τούς εκπαιδευτικούς φορείς και σπών τομέα σά βασική ακαδημαϊκή μονάδα συγκροτημένη μέ κριτήριο τό γνωστικό αντικείμενο. 'Ακόμη πρέπει να υπάρχει πλήρης νομική κατοχύρωση τού πανεπιστημιακού άσους που τό βλέπουμε δεμένο μέ τό πρόβλημα τής ακαδημαϊκής έλευθερίας και τής έλευθερίας τής σκέψης.

β) Τό περιεχόμενο τών σπουδών πρέπει χρονικά προσαρμοσμένο να άποβάλλει τόν τεχνοκρατισμό και τόν θετικισμό άποκτώντας τήν αναγκαία για τήν έπιστήμη κοινωνική διάσταση.

γ) 'Η διδασκαλία πρέπει να μεταβληθή σέ δημιουργική έρευνα ξεπερνώντας τήν τωρινή της άγκύλωση.

δ) Μέσα άπό τόν προγραμματισμό τής άπορρόφησης τών πτυχιούχων, τόν επαγγελματικό προσανατολισμό και τήν όργάνωση μεταπτυχιακών σπουδών να ύψωθή τό επίπεδο τών 'Ελλήνων έπιστημόνων.

ε) 'Η συμπλήρωση τής ύλικοτεχνικής ύποδομής να κάνει ανθρώπινες τις συνθήκες σπουδών και διαδίσωσης.

II

Για όλα αυτά όμως είναι άναγκαίο:

1. α) Τό 'Ελληνικό Φ.Κ. να αυτοκαθοριστεί, να ανακαλύψει τόν έαυτό του σαν εκπαιδευτικού, πολιτικού και κοινωνικού φορέα.

β) Πρέπει να γίνη κοινή συνείδηση ή ένότητα τού Φ.Κ. και ή ανάγκη να ένταχθούν οι παρατάξεις μέσα σπή λειτουργία του διευκολύνοντας και προωθώντας τήν για να ξεπεραστούν τά βασικά όργανωτικά του προβλήματα και να έδραιωθή ή συλλογική ευθύνη τών όργάνων.

2. Τό Φ.Κ. πρέπει να προωθήσει τήν άποστεγανοποίηση τών φορέων τής 'Ανώτατης παιδείας μέσα άπό τις τριμερείς και τήν συνδιοίκηση διευρύνοντας τό προσδευτικό μέτωπο σπών ΑΕΙ. Τό Φ.Κ. πρέπει να διεκδικήσει τή σύσταση 'Εθνικού Συμβουλίου 'Ανώτατης Παιδείας μέ τήν συμμετοχή τών εκπαιδευτικών και άλλων προσδευτικών κοινωνικών φορέων.

3. Για όλα αυτά είναι άπόλυτα άναγκαίο τό Φ.Κ. να μελετήσει σέ βάθος, έπιστημονικά και αναλυτικά τήν κατά-

σπαση τού ιδιαίτερου χώρου του. Να συντάξει ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα διεκδικήσεων μέ έπεξεργασμένες θετικές προτάσεις, κλιμακωμένες χρονικά.

4. 'Ετσι τό Φ.Κ. θα βρεί και θα χαράξει τόν άξονα τής στρατηγικής του που δέν πρέπει να είναι άλλος άπό τό στόχο τού ΕΚΔΗΜΟΚΡΑΤΙΣΜΟΥ, τού άγώνα για ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ —
ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ Φ.Κ.

Μία άπό τις μεγάλες πηγές που άποδυνάμωσαν τό Φ.Κ. είναι ή καταπάτηση τής άυτονομίας του, που είχε σαν συνέπεια τήν μεταφορά άτέλειων πολιτικών διαμαχών μέσα σπών Φ.Κ.

Ό φοιτητικός χώρος είναι μαζικός χώρος που τά μέλη του έχουν τήν ίδια έννοιοητι-

κή βάση μία και συμμετέχουν στήν ίδια εκπαιδευτική διαδικασία. Γι' αυτό πρέπει πάση θυσία να διαφυλάξουμε τήν ένότητα του που επιτυχάνεται κυρίως μέ τήν προώθηση τών θέσεων μίας ή περισσοτέρων παρατάξεων που σπήν πράξη είναι άυτόνομες και περιφρουρούν τήν άυτονομία τού ίδιου τού κινήματος.

'Η «Δημοκρατική Πορεία» δηλώνει ότι θα άγωνισθεί μέ μεγαλύτερη άκόμια ένταση για τήν κατοχύρωση τής άυτονομίας και τήν προώθηση τής ένότητας σπών φοιτητικό χώρο. Γι' αυτό καλούμε όλες τις παρατάξεις που πραγματικά πιστεύουν σπήν άυτονομία τών μαζικών χώρων σέ ένότητα σπήν δράση και σπών άγώνες τού κινήματος. Μόνο έτσι θα μπορούσαμε να άποτρέψουμε τήν άποδυνάμωση τού Φ.Κ. και θα τού δώσουμε τήν ουσιαστική και πραγματικά προσδευτική πολιτική του διάσταση.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ

Συνάδελφοι— Συναγωνιστές, 'Απ' τή μεριά τού Δημοκρατικού 'Αγώνα σας φέρνω τόν θερμό συναγωνιστικό που χαιρετισμό. Μαζί σας μάς συνδέουν κοινά άγώνες για ένα πλήθος προβλήματα άπό τό παρελθόν, και μία κοινή αντίληψη για τήν άυτονομία τών παρατάξεων και τών μαζικών όργάνων, πράγμα που προδικάζει μία σπενότερη συνεργασία μαζί σας και για τό μέλλον.

Στίς δύσκολες και ποιηρές μέρες που περνά ή πατρίδα μας, πιστεύουμε πώς χρειάζεται να άγωνιστούμε μαζί χέρι μέ χέρι όλες οι δημοκρατικές δυνάμεις και μέσα σπών πανεπιστήμια, για να περιώσουμε αυτά τά λίγα που μέχρι σήμερα καταφέραμε, και να προωθήσουμε παραπέρα τά συμφέροντα όλου τού φοιτητικού κόσμου, που ταυτίζον-

ται μέ τά συμφέροντα όλου τού ελληνικού λαού και μέ τήν προκοπή αυτού τού τόπου. Λίγες ήταν οι φορές που διαφωνήσαμε στο παρελθόν. Πολύ λίγες θάναι αυτές που θα διαφωνήσουμε στο μέλλον μία και οι αντιλήψεις μας για τούς μαζικούς χώρους συμπιπτουν, μία και έχουμε κοινή αντίληψη για τή λειτουργία τών φοιτητικών παρατάξεων, που πρέπει να δρούν όχι μέ τόν πολιτικό πειθαναγκασμό τών νεολαίων που δουλεύουν μέσα σ' αυτές, αλλά να εκφράζουν τή θέληση τών μελών τους άνεξάρτητα άπό τά σπενά κομματικά συμφέροντα μέ μόνο σκοπό τήν έξυπνέτηση και τή λύση τών φοιτητικών προβλημάτων.

Σας εύχόμαστε να τελειώσετε μέ έπιτυχία τις εργασίες σας.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

'Ανακοίνωση τής 'Εκτελ. Γραμματείας
τής Π.Σ.Π. «Δημοκρατική Πορεία»

Συνάδελφοι, Κυκλοφόρησε τις μέρες αυτές φυλλάδιο μέ τόν τίτλο «Δημοκρατική Πορεία» που παρουσιάζεται σαν όργανο τής παρατάξης μας.

Βεβαιώνουμε τά μέλη μας και όλους τούς φοιτητές ότι τό φυλλάδιο αυτό, σέ κομμάτι περίπτωση δέν εκφράζει τις θέσεις τής «Δημοκρατικής Πορείας», αλλά τις θέσεις τής ΕΣΔΗΝ άπουδάξουσας, που δέν τόλμησε να έρθη σπών συνέδριο τής παρατάξης τόν Νοέμβριο για να μπορεί να καπηλεύεται τόν τίτλο της.

Καταγγέλλουμε τήν ένέργεια αυτή για να εκλείψει κάθε παρανόηση σχετικά μέ τις θέσεις τής παρατάξης, αν και ό όποιοςδήποτε προσεκτικός άναγνώστης μπορεί να καταλάβει τή διαφορά τού ύφους και τού περιεχομένου τού φυλλαδίου αυτού, άπό τις πραγματικές μας θέσεις, όπως έχουν έκφραστεί άπό τά υπεύθυνα έλεγμένα όργανα τής «Δημοκρατικής Πορείας».

'Η 'Εκτελεστική Γραμματεία τής Κ.Ε. τής Π.Σ.Π. «Δημοκρατική Πορεία».

ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΟ Φ.Κ. ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΟΔΟ ΤΩΝ ΧΟΥΝΤΙΚΩΝ ΣΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ

Η επιστροφή των χουντικών καθηγητών, που είχαν τιμωρηθεί με προσωρινή παύση, δημιουργεί έντονο πρόβλημα για το Φ.Κ. Ποιά στάση πρέπει να κρατήσει και πώς θα την προωθήσει ώστε και τους σπόχους εκδημοκρατισμού να προαχθεί και να μη επαναλάβει παλιά του λάθη;

Βάση του σκεπτικού πρέπει να αποτελέσει η αναγνώριση από Φ.Κ. και του δικαιώματος και της υποχρέωσης να κρίνει τις αποφάσεις για την άποχουν τοποίηση. Και κριτήριο δε μπορεί να είναι παρά η συμφωνία τους με το συναίσθημα δικαίου του φοιτητικού κόσμου. Αναμφισβήτητα όμως, η συντριπτική πλειοψηφία των φοιτητών αρνείται να δεχθεί ότι οι άνθρωποι που υπηρέτησαν την χούντα, που δικάστηκαν και καταδικάστηκαν, μπορούν να λέγονται ακαδημαϊκοί δάσκαλοι και να είναι καθηγητές τους.

Απ' την άλλη όμως μεριά, η αμφισβήτηση της τυπικής νομιμότητας των αποφάσεων του Πειθαρχικού είναι εγγεγραμμένη και δύσκολο για τις σημερινές συνθήκες το Φ.Κ. είναι σε ύφεση κι έχει εξάλλου και πλήθος σημαντικών προβλημάτων να επιλύσει. Και ειδικότερα στόχος του είναι κύρια ο εκδημοκρατισμός των θεσμών κι όχι τα πρόσωπα που είναι γεννήματα των θεσμών εκεί πρέπει να καταναλώσει τη δύναμή του.

Στη βάση, λοιπόν, των δύο παραπάνω θέσεων και μέσα στη δοσμένη χρονική περίοδο που χαρακτηρίζεται από αναζωπύρωση των δεξιών στοιχείων (βλ. και ν.σ. για έκποψεις, πρόταση 53 βουλευτών της Ν.Δ. για επανάκριση χουντικών κ.ά.), το Φ.Κ. καλείται να διαμορφώσει την θέση του.

Η στάση αυτή δεν πρέπει να είναι ούτε η αποδοχή της επανόδου των χουντικών, ούτε οι αποχές διαρκείας—καταλήψεις που τόσο κακό έχουν κάνει στο Φ.Κ. Η σωστή τακτική συνίσταται στη να πωσθούμε να μην έχουμε θημάτων των χουντικών και στην να ληψή της διασκαλίας απ' τους φοιτητές. Ειδικότερα, στο πρώτο μάθημα χουντικού

καθηγητή πρέπει να γίνει εντυπωσιακή αποχή με ταυτόχρονη καταγγελία της επανόδου και παράλληλη προσπάθεια για πληρέστερη ενημέρωση του φοιτητικού κινήματος και του λαού.

Στην συνέχεια όμως το Φ.Κ. δεν πρέπει να περιοριστεί σε μια σπείρα αποχής· πρέπει να προβάλλει «θέση». Κι' αυτή

Γράφει ο

ΧΑΡΗΣ Ν. ΤΑΓΑΡΑΣ

ή θέση θα είναι η ανάληψη της διδασκαλίας απ' τους φοιτητές. Το γνωστικό αντικείμενο θα διαιρεθεί σε καφάλαια και ομάδες φοιτητών, μόνοι, ή με την βοήθεια μεγαλύτερων συναδέλφων, ή και ειδικών επισημόνων, θ' αναλάβουν να το εισηγούνται στο έτος· όταν μια ένότητα συμπληρωθεί θα καλείται κάποιος καθηγητής ή δίδακτορας που θ' αναλύει και θα συνοψίζει το περιεχόμενο της ένότητας συνολικά. Έτσι και η επιστημονική κατάρτιση των φοιτητών θα είναι ιδιαίτερα αξιόλογη—πληρής και πολύπλευρη—και μπαίνουν τα θεμέλια για την διαμόρφωση νέων θεσμών στην ακαδημαϊκή διδασκαλία.

Η λύση αυτή δεν είναι βέβαια εύκολη. Προϋποθέτει ευθύνη. Και το Φ.Κ. πρέπει να αποδείξει ότι πέρα απ' την άρνηση ξέρει να προβάλλει και θέση. Ήδη αρκετές Σχολές πήραν παρεμφερείς αποφάσεις· στο χέρι μας είναι να τις φέρουμε σε πέρας.

Η σύγχρονη Μαρξιστική ανάλυση

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ 5η ΣΕΛ. Οι άνεμόμυλοι μπορούν να αλέθουν σιτάρι ή απλώς να σπολίζουν το τοπίο, όπως σήμερα στην Ολλανδία. Η ανθρωπότητα όμως είχε πάντοτε δυσκολίες για να καλύψει τις ανάγκες της. Σπάνια λοιπόν αρνήθηκε να χρησιμοποιήσει για παραγωγικούς σκοπούς τις νέες τεχνικές όταν αναμέτρηση την αποπελοματικότητα τους. Η επιστροφή στον παλιό καλό καιρό, στη φύση, στη λιτότητα δεν είχαν ποτέ μεγάλη σημασία. Ήταν πάντοτε η επιδίωξη των πλουσίων τάξεων που δεν είχαν γνωρίσει ποτέ τους την δυστυχία ούτε ήταν έργοι τους να την αποφύγουν. Με ανάλογες παραγωγικές

ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΠΡΟΟΔΟΣ - ΕΞΑΜΗΝΑ

Μετά από αγώνα μιας δόκληρης χρονιάς, λύθηκε το θέμα της προόδου που ταλαιπώρησε το Ίδρυμα και έβαλε σε άμεση αμφισβήτηση τόσο τα καθηγητικά, όσο και τα φοιτητικά όργανα (Δ.Σ. και Γεν. Συνελεύσεις). Η πεισματική στην αρχή άρνηση για διάλογο από μεριάς των καθηγητών και η δημιουργία τεταλυσμένων γεγονότων (με μια σειρά ανεφάρμοστων αποφάσεων) ώθησαν την κατάσταση και οδήγησαν μια μερίδα συνανδέλφων στην ανακλαστική αντίδραση απόρριψης και από μεριάς φοιτητών κάθε διαλόγου. Φυσικά η σπείρα αυτή αντιπολιτευτική θέση δεν θα άφηνε περιθώρια για ουσιαστική κοινή του γενικού μας αιτήματος δελτίωσης των σπουδών στο Πολύτεχνο. Περάσαμε από πολλές φάσεις. Η τελευταία φάση του αγώνα αυτού ήταν η αποχή απ' τις επαναληπτικές προαγωγικές εξετάσεις του Σεπτεμβρίου. Αυτή η στάση έπεισε, δσους καθηγητές δεν είχαν πεισθεί ακόμα, ότι καμιά λύση δεν θα ήταν εφαρμόσιμη χωρίς την φοιτητική συγκατάθεση. Η δημιουργία της τριμερούς επιτροπής που ακολούθησε ήταν το αποτέλεσμα μιας σειράς διαδικασιών με κορύφωμα την παραπάνω αποχή. Η τεκμηριωμένη εισήγηση του Συντονιστικού οργάνου των συλλόγων του Ε.Μ.Π. βρίσκοντας έδαφος μέσα στη Σύγκλητο αποτέλεσε τον κορμό της κατοπινής Συγκλητικής απόφασης. Και εδώ προσπάθησαν όρισμένες παρατάξεις (ΑΑΣΠΕ, ΠΠΣΠ) να πε-

ράσουν την γραμμή τους που βλέπει τους καθηγητές να έχουν συγκριμένα συμφέροντα με τους φοιτητές. Η πανηγυρική απομόνωση αυτής της γραμμής από τις Γενικές Συνελεύσεις έβαλε το Φοιτ. κίνημα στο Πολυτεχνείο σε νέους δρόμους. Η απαίτηση για επεξεργασία τεκμηριωμένων θέσεων πάνω σε καυτά εκπαιδευ-

Γράφει ο

Χ. ΜΑΚΡΥΓΙΩΡΓΟΣ

τικά προβλήματα αποπειρεί κατά κάποιο τρόπο ένα μέτρο κρίσης της ωριμότητας του Φοιτ. Κινήματος. Το πέραςμα θέσεων μέσα από τις τριμερείς είναι κάτι ποιοτικά διαφορετικό από την διεκδίκησή τους με αποχή ή άλλα διεκδικητικά μέσα πάλης. Χρειάζεται άμεσα να επεξεργαστεί η θέση της Δ.Π. (βλέπε ντοκουμ. Β' Συνεδρίου) ότι η μάχη στα Πανεπιστήμια δεν δίνεται μεταξύ φοιτητών—καθηγητών αλλά ανάμεσα στη συντήρηση και την πρόοδο. Η αφομοίωση αυτής της θέσης από το κίνημα του Πολυτεχνείου είναι το πρώτο καθήκον που βάζουν οι συναγωνιστές της παρατάξεώς μας στην φειμένη δουλειά τους στο Ε.Μ.Π.

Ακου λοιπόν :

Είτε φταίς είτε όχι :

Σάν δεν μπορείς

άλλο να παλέψεις.

θα πεθάνεις.

ΜΠ. ΜΠΡΕΧΤ

μα καθορίζεται από ένα σύστημα συντελεστών ανάμεσα στους οποίους το κύριο καθαριστικό στοιχείο δεν υπάρχει πάντοτε στη βάση. Με αυτήν την διάθεση το σχήμα της Μαρξιστικής ανάλυσης γίνεται αποδεκτό και από μη Μαρξιστές. Πολλοί απ' αυτούς το χρησιμοποιούν με αποπελοματικότητα.

Η ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής δημιουργεί μιαν ανισότητα θεμελιώδη ανάμεσα στους καπιταλιστές και τους εργαζόμενους· αυτή δημιουργεί την κυριαρχία των πρώτων, την αλλοτρίωση των δεύτερων. Η κληρονομική μεταβίβαση της επιβαρύνει αυτήν την ανισότητα, διαιωνίζοντας την με την μορφή των τάξεων.

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ 10η ΣΕΛ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟ ΑΣΥΛΟ

Η πολιτική διάσταση

Μέσα από τη νομικοτεχνική διατύπωση μιάς διάταξης νόμου με τρόπο γενικό έγινε πριν λίγο καιρό η νομική κατάλυση του Πανεπιστημιακού άσυλου. Ο όδοστρωτήρας της Κυβερνητικής πλειοψηφίας στη Βουλή είχε λειτουργήσει για μια ακόμη φορά με τρόπο αποτελεσματικό και επικίνδυνο.

Πέρα από την αντισυνταγματικότητα της ενέργειας υπάρχει η πολιτική διάσταση του προβλήματος που έχει και ιδιαίτερη σημασία.

Η Παιδεία μας είναι οικοδομημένη πάνω στο Ιδεολογικό μονοπώλιο της κυρίαρχης κοινωνικής σύμπραξης. Το Ιδεολογικό μονοπώλιο διευκολύνει τον Ιδεολογικό καταναγκασμό. Έτσι ολοκληρώνεται μια εκπαιδευτική διαδικασία που έχει σα στόχο τη δημιουργία άλλοτριωμένων ατόμων. Ατόμων που τους λείπει η κριτική διάσταση και τους απομένει μόνο η δυνατότητα ένταξης μέσα στις υπάρχουσες δομές.

Στο τόπο μας η πολιτική των δεξιών κυβερνήσεων είχε σαν βασικό χαρακτηριστικό στον εκπαιδευτικό τομέα την απομόνωση πολιτικής και έπιστήμης. Υπήρχαν τα γνωστά στεγανά. Η κριτική, ο προβληματισμός, η άμφισβήτηση της αλήθειας, η αναφορά στη κοινωνική διάσταση της γνώσης ήταν στοιχεία απαγορευμένα.

Σήμερα προστίθενται και τα παρακάτω δεδομένα:

Πρώτα η έντονη πολιτική λειτουργία του Φ.Κ. με την παράλληλη διεύρυνση του Προοδευτικού μέτωπου μέσα στα Α.Ε.Ι. και ύστερα η μεθοδευμένη κυβερνητική στροφή προς τα δεξιά που περνάει και μέσα από την χαλιναγώγηση των οργανωμένων κοινωνικών ομάδων, των μαζικών χώρων.

Έτσι τώρα η Κυβέρνηση δεν επαναλαμβάνει παρά παλιά γνώριμα σχήματα. Σε χρόνο άυλο, με τρόπο πλάγιο, αν όχι ανέντιμο πολιτικά, επιχειρεί να υψώσει και πάλι στεγανά που έχουν τη μορφή της αστυνομικής επέμβασης.

Μέσα από τις άοριστες ρήτρες του νόμου και την

απειλή κυρώσεων επιχειρείται η δέσμευση της ακαδημαϊκής σκέψης, ο περιορισμός της πολιτικής λειτουργίας μέσα στα Α.Ε.Ι.

Η μέθοδος είναι γνωστή. Το νομοσχέδιο για τους φοιτητικούς συλλόγους και το νομοσχέδιο για τη σχολή

Γράφει ο

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Δημόσιας Διοίκησης είχαν προηγηθεί και εντάσσονται στο ίδιο πλάνο.

Οι έννοιες της ακαδημαϊκής ελευθερίας, της ελευθερίας της σκέψης και της έρευνας, ή αυτονομία των Α.Ε.Ι., σχετικοποιούνται μέχρι την τέλεια κατάλυσή τους.

Η ενέργεια εκφράζει τις διαθέσεις της Κυβέρνησης. Το Φοιτητικό κίνημα σε συνδυασμό με τα προοδευτικά στοιχεία των άλλων εκπαιδευτικών φορέων δεν έχει παρά να αντιταχθεί έγκαιρα και αποτελεσματικά στην επιχειρούμενη κατάληψη του χώρου του.

Η σύγχρονη

Μαρξιστική ανάλυση

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ 9η ΣΕΛ.

Όμως ο αστυνόμενος, ο παππας, ο δικαστής, ο υπάλληλος, ο δημοσιογράφος, ο καθηγητής, ο τεχνικός, ο επιστήμονας ο συγγραφέας διαθέτουν ο καθένας μέσα για να πιέσουν τους συμπολίτες τους. Σε όλα τα κοινωνικά συστήματα ή έξουσία, ή γνώση, το ταλέντο, ή εξυπνάδα, ή ομορφιά επιβάλλουν ανισότητες, προνομιστικές θέσεις, δύναμη, άλλοτριωσεις, όποιοδήποτε κι αν είναι το σύστημα ιδιοκτησίας, μπορούμε να τις ελαττώσουμε, όχι όμως και να τις καταργήσουμε. Η εξέλιξη των σοσιαλιστικών καθεστώτων μετά το 1917 το δείχνει καθαρά. Η κατάργηση της ατομικής ιδιοκτησίας στα μέσα της παραγωγής εξαφανίζει ένα εμπόδιο στην πλήρη ανάπτυξη της ελευθερίας και της ισότητας που αναγράφονται στα δημοκρατικά συντάγματα. Υπάρχουν όμως άλλα που επιδιώκουν στον καπιταλισμό.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΑ

ΘΕΣ ΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Η επιστροφή χουντικών καθηγητών απασχόλησε την περασμένη εβδομάδα δύο Σχολές, την Ν.Ο.Ε. και την Ιατρική, για τους Φίλιππιδη και Χριστοφορίδη αντίστοιχα.

Η άποψη που επικράτησε και υποστήριξαν όλες οι παρατάξεις πλην της ΝΔΦΚ ήταν η άποχή απ' τα μαθήματα των καθηγητών αυτών. Πέρα όμως απ' την άποχή προτάθηκε απ' την Δημ. Πορεία η δημιουργία αντιμαθημάτων απ' τους φοιτητές και ειδικούς έπιστήμονες, παρεμφερή άποψη υποστήριξε και η ΔΗΣΥΚ — Δημ. Αγώνας. Η γνώμη αυτή τελικά υποστηρίχθηκε και απ' την ΠΑΣΠ και την Π.Σ.Κ. Έτσι, ειδικότερα σπη Ν.Ο.Ε., αποφασίστηκε η άμεση έναρξη των αντιμαθημάτων και η πρόκληση σπών καθ. Γ. Άλ. Μαγκάκη σαν πρώτο εισηγητή.

★

Ανήκουστο φαινόμενο για το Φ.Κ. κατάγγειλε η Δ.Π. Φιλοσοφικής με ανακοίνωσή της σπών τύπο. Συγκεκριμένα καταγγέλθηκε ότι η ΕΣΔΗΝ εξέδωσε φυλλάδιο ενημερωτικό για τους πρωτοετείς κάτω απ' τ' όνομα της Δ.Π. και ανέφερε σαν τηλέφ. της Δ.Π. το τηλέφ. της ΕΣΔΗΝ.

★

Όξυμένη και πολωμένη εμφανίζεται η κατάσταση σε μερικές σχολές της Θεσμικής ανάμεσα στη Ν.Δ.Φ.Κ. και τους Π.Α.Σ.Π. — Π.Σ.Κ. και Π.Π. Σ.Π.

♦ Έτσι την περασμένη εβδομάδα σημειώθηκαν βιαιότητες στην Κτηνιατρική όταν μέλος της ΝΔΦΚ αρνήθηκε (με την κάλυψη της Κίνησής του) να δει απ' την Συνέλευση με την δικαιολογία ότι οι λόγοι διαγραφής του ήταν αβάσιμοι. Με συνεχείς ανακοινώσεις τους οι δύο πλευρές αλληλοκατηγορούνται ενώ κοινή ανακοίνωση των Ρήγα Φεραίου Ε.-Δ.Α., Ε.Χ.Ο.Ν., ΕΣΔΗΝ κατανέμει ευθύνες και στις δύο πλευρές: στους ΠΑΣΠ-ΠΣΚ και ΠΠΣΠ ότι οι λόγοι διαγραφής ήταν ανήκουστοι (π.χ. ότι συνέπρωγε με διαγραφμένο μέλος και γνωστό χουντικό) και στην ΝΔΦΚ ότι κράτησε έπιτελώς προκλητική στάση.

♦ Όξυνσεις παρουσιάζονται συχνά και στην Βιομηχανική. Τελευταίο κρούσμα ή καταστροφή των πινακίδων όλων των παρατάξεων πλην της ΝΔΦΚ, που καταγγέλθηκε στις έφημερίδες και που πρόκειται ασφαλώς να έχει συνέχεια.

Τα Γιάννινα θα γίνουν έδρα 5 πανεπιστημιακών κλινικών που θα υπάγονται στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Το Νομοθετικό Διάταγμα καταρτίστηκε κι' η Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, δέχτηκε κατ' αρχή το νομοσχέδιο.

Οι κλινικές θα είναι:

- ◆ Παθολογική
- ◆ Νευρολογική και ψυχιατρική.
- ◆ Παιδιατρική.
- ◆ Χειρουργική και,
- ◆ Μαιευτική — γυναικολογική.

Όπως προβλέπεται από το νομοσχέδιο οι κλινικές με τα εργαστήρια και της τοπικής έδρας κάθε κλινικής, θα εγκατασταθούν και λειτουργήσουν στο Γενικό Κρατικό Νοσοκομείο «Χατζηκώστα», ως παράρτημα του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

◆ Για την αντιμετώπιση κτιριακών αναγκών οι εγκαταστάσεις του Νοσοκομείου θα επεκταθούν για να δημιουργηθούν αμφιθέατρα κλπ., χωρίς αυτό να είναι προϋπόθεση της λειτουργίας των κλινικών, ή όποια θ' αρχίσει από το έρχομενο ακαδημαϊκό έτος.

★

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Δ.Σ. ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΥ
ΓΙΑΝΝΙΝΩΝ

Καλούνται οι συνάδελφοι του Μαθηματικού στην ταχτική Γενική συνέλευση αρχαιρεσιών την Δευτέρα 29 Νοέμβρη 1976 και ώρα 2.30 μ.μ. με θέματα:

1. Απολογισμός άπερχομένου Διοικ. Συμ)λίου
2. Έκλογη έφορευτικής και έξελεγκτικής επιτροπής.
3. Προκήρυξη εκλογών.

Σε περίπτωση μη άπαρτίας ή Γ.Σ. θα γίνη στις 4 Δεκέμβρη την ίδια ώρα.

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ.

Γ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΑΚΗΣ